

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

6

Chandamama, August '51

Photo by N. Ramakrishna

అ బ్యా, ధ రే ధార

ಬೆಂಗಳೂರಿನ 'ಗೀತಾ'ನಲ್ಲಿ ಶತದಿನೋತ್ಸವ ನಡೆದು, ಸಂಸ್ಥಾನದಾದ್ಯಂತವೂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಮಂದಿರ
ಗಳಿಗೆ ನಡೆಯುವುದಿದೆ, ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕಮಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಶತದಿನೋತ್ಸವ ನಡೆಯಲಿದೆ.

ಖಜಯ ರವರ

ಪಾತಾಳಭೈರವಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು... K.V.ರೆಡ್ಡಿ, B.Sc(HONS)

Produced by... NAGIREDDI & CHAKRAPANI

1949

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಕೈಲಾಗದ ಕೆಲಸ	... 10	ಸೊಂಡೆಕಾಯಿ	... 33
ಮುಗ್ಧ ಹುಡುಗ	... 13	ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕಳ್ಳ	... 39
ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ 17	ಚಿಟ್ಟಿ ಕಥೆಗಳು 42
ಉದರನಿಮಿತ್ತ	... 25	ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆ	... 44
ಕೃತಸ್ಥ	... 29	ಇಂದ್ರಜಾಲ	... 52

ಇವಲ್ಲದೆ ಹಿಗಟು, ಪದ್ಯ, ಚುಟಕ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೇಕ.

ಹಿಂದೀ-ಹಿಂದೀ-ಕನ್ನಡ ರತ್ನ ಕೋಶ

ಗ್ರಾಂಠ ಪುಟ-೩೫೦೦೦ ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ-೩ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು

ಹಿಂದೀ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಗಳು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಂದೀ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹಿಂದೀ ಅರ್ಥವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿರುವುದೇ ಈ ರತ್ನಕೋಶದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೆಲೆ ೮-೧೨-೦

ಪೋಸ್ಟೇಜು ೦-೧೪-೦

ಹಿಂದೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸುಸಂಧಿ

ಹಿಂದೀ ಪಹಲೀ ಕಿತಾಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ೦-೪-೦	ಮಧ್ಯಮಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಕೆ ೨-೦-೦
ಹಿಂದೀ ದೂಸರೀ ಕಿತಾಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ೦-೪-೦	ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಕೆ ೩-೪-೦
ಹಿಂದೀ ತೀಸರೀ ಕಿತಾಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ೦-೪-೦	ಪಥಿಕ ಸಾಧಿ ೧-೨-೦
ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಕೆ ೦-೧೪-೦	

ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯ ವಮ್ಮ ಸ್ವಾಕಿಪ್ಪರು.

ಮಾರುತಿ ಬುಕ್ ಡಿಪೊ

ಕಳಾನಿಧಿ ಬುಕ್ ಡಿಪೊ

ಅವಿನ್ಯಾ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಚಿಕ್ಕವೇಟೆ, : ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ರಾಮಾಶ್ರಯ ಬುಕ್ ಡಿಪೊ, ಧಾರವಾಡ.

9

“ఆగస్త్యున..”

అన్ని ముఖ్యకేంద్రములలోని విడుదల

అంజనదేవి... నాగేశ్వరరావు
సూర్యప్రభ... సి.ఎస్.ఆర్... శివరావు
రేలంగి... గిరిజ... సి.వరలక్ష్మి... రామశాస్త్రి
శీతారామ్... సదాశివరావు
అర్జునరావు... విజయలక్ష్మి
నవీన

...చినదా వారి...

ప్రేమపానము

—భక్తకర్తవ్యం—
వేదాంతం రాఘవయ్య
—రచన, పద్యవేక్షణ—
సముద్రాల
—సంగీతం—
సుబ్బరామన్
—కళ—
వారి. గోడగారి

...భాగ్యహారం...
22. ఎస్. రంగా

THE PRASAD

MATA

అంద్ర, సిరీడో, న్యేజాం: పూర్ణా రిలీజు ; మ్యూసూర్: అన్యత పిక్చర్స్

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ 25 ಪುಸ್ತಕಗಳು 5 ರೂ. ನಲ್ಲಿ !

ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಪುಸ್ತಕಗಳು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ತಯಾರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಶಿರೋನಾಮೆಯೂ ಕೂಡ ಆಕರ್ಷಕ ಮತ್ತು ವರ್ಣರಂಜಿತವಾಗಿದೆ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ರುಚಿಕರವಾದ ಮಾಯಮಂತ್ರದ ಕಥೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಮುಗಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ಓದಿ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಲು ತೊಡಗುವರು. ಅವು ಯಾವೆಂದರೆ:—1. ಮಾಯದ ಚಕ್ರಿ, 2. ಮಾಯಾ ಅನೆ, 3. ಮಾಟಗಾರನ ಮನೆ, 4. ಮಾಟಗಾರನ ವಿಧಿಗಳು, 5. ಗಾಜಿನ ಮನೆ, 6. ಬಿಳಿಯ ಹೆಣ, 7. ಕುರುಡ ಭಕೀರ, 8. ರಸವತ್ತಾದ ಕಥೆಗಳು, 9. ಅಲೀ ಬಾಬಾ ಮತ್ತು ನವವತ್ತು ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು, 10. ಮಂತ್ರದ ಕಥೆಗಳು, 11. ಇಲಿಯ ಮದುವೆ, 12. ಅಕಾರದ ಭೂತ, 13. ಕಾಮರೂಪದ ಯಂತ್ರಗಾರ, 14. ಓದಿನ ಗ, 15. ಮಂತ್ರದ ಭಾವಿ, 16. ಮಂತ್ರದ ಹೆಂಗಸು, 17. ಯಂತ್ರದ ಬೊಂಬೆ, 18. ಕೆಂಪು ಹಳದಿ ಭೂತಗಳು, 19. ಸ್ವಶಾಸನದ ಯಂತ್ರಗಾರ, 20. ರಾಜಕುಮಾರ ರಣಜೀತ್, 21. ರಾಣೀ ಸ್ವಪ್ನ, 22. ಯಂತ್ರದ ಅಂಗಕ, 23. ಕಳ್ಳ ಸುಲ್ತಾನ, 24. ಹಾತಮ್ ತಾಯಿ, 25. ಮಾಂತ್ರಿಕ ಗುಲಾಮ. ಇವುಗಳ ಬೆಲೆ 1 ರೂಪಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ 5 ರೂ. 11 ಅಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರೂ ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ 5 ರೂ. ಗೆ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈಗಲೇ ನೂರಾರು ಬಾಲಕರು ಇವನ್ನು ತರಿಸಿ ಓದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಕು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಆದರು ಕೊಟ್ಟು ಕೇವಲ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ವಿ. ಪಿ. ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆರ್ಡರ್ ಕಳಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿ

RATAN BOOK DEPOT :: POST BOX NO. 102, LUCKNOW (U. P.)

ಅಮೆರಿಕದ ಹೊಸ
ವಿಯಂತ್ರಣ
ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಸ್ಟೋವ್
LATEST DESIGN
SPIRIT STOVE

ಈ ಸ್ಟೋವನ್ನು ಬಹಳ
ವಾಗಿ ತರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದಿಗೆ

ಮಾಡುವ, ಟ್ರೇ ಮಾಡುವುದು, ನೀರನ್ನು ಬಿಸಿ
ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ
ಈ ಯಂತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದುದೊಂದು
ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ದೊರೆತಿರಲಾರದು. ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ
ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಈ ದಿನ
ವೇ, ವೀ. ಪಿ. ಮೂಲಕ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬೆಲೆ
ರೂ. 9/- ಅಂಚೆ ನೆಚ್ಚಿ ರೂ. 1-12 ಬೇರಿ.

ವಿಳಾಸ:

MILAP TRADING CO. (C. M.)
KANVARIGANJ ALIGARH (U. P.)

ಕಸೂತಿ ಹಾಕುವ
ಯಂತ್ರ.

ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ
ಬೇಕಾದಂತಹ ಮಾದಿರಿ
ಯ, ಬಳ್ಳಿ, ಹೊವು,
ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳ
ನನ್ನು ಹಾಕುವ ನಾಲ್ಕು ಸೂಚಿಗಳಿರುವ
ವಿಲಾಯತಿ ಯಂತ್ರ. ಬೆಲೆ 6 ರೂ. ಅಂಚೆ
ನೆಚ್ಚಿ 1-4-0 ಕಸೂತಿಗಳ ನಮೂನೆ ಪುಸ್ತಕದ
ಬೆಲೆ ರೂ. 2-8-0 ಅಂಚೆ ನೆಚ್ಚಿ ಅಣೆ
ಗಳು 8 ಮಾತ್ರ ಬೇರಿ.

ಮನೆಯ ಸಿನೀಮಾ ಚಿಕ್ಕಯಂತ್ರ
ಈ ಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು
ನಾನಾಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಬಹುದು.
ಸಿನೀಮಾ ಯಂತ್ರ. ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಲೆ ರೂ. 5/-
ಅಂಚೆ ನೆಚ್ಚಿ ರೂ. 1-8-0 ಬೇರಿ.

ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಿ.
ವಿಳಾಸ: **GLOBE TRADERS (C.M.M.)**
ALIGARH, U. P.

ఆంధ్ర & సిరీస్ : నవయుగ ఫిలిమ్స్, విజయవాడ

మ్యూజిక్ :

నృత్యం :

ప్రకాష్ ఫిల్మ్స్, బీంగళూరు సిటి ★ కర్నాటక ఫిలిమ్స్ లి., బీంగళూరు సిటి

ఇతర వివరాలికి : ప్రకాష్ ప్రొడక్షన్స్ : శాంఘోమర్, మద్రాసు - 4

ಐ. ಟಿ. ಎಲ್. ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂಡನ
ಅರ್ಜೀನ್ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆತು
ಅರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾತ್ರ

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಆಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ
ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು ೨

ಶ್ರೀಷ್ಠತೆಯು
ಹೆಗ್ಗುರುತು

ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಆರಿಸ್ತುಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ
ಸಂಗೀತಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಸುಸಂಧಿ!

ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಟಾಮಿಲ್ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ
ಜಿನ್ನಾಗಿ ಸುರತ ಆರಿಸ್ತುಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಸಾವಿರಾರು ನಮ್ಮ ಆರಿಸ್ತು
ಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಯಾರಾಗಿ
ಫಿಲಂ ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ
ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯರುತ್ತಾರೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಬಾಲರಾಜು, ರಾಮಾಯಣ
ಆದಿಯಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ತರಹ ರಿಕಾರ್ಡ್‌
ಗಳು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಾಯಿದೆ.

ಕೂಡಲೆ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ದಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಡ್.,
110, ಮೆಡೋಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಬೊಂಬಾಯಿ.
or ಸೀತಾಪೂರ್ ಕಂಪೆನಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಸ್ವಾಗತ : ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜಾ
ಆಭರಣಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಆರಂಭದ ಜೊತೆಗೆ 800 ಆಭರಣಗಳ ಕೇಟಾ ಗು
ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್
ಪೋಸ್ಟೇಜು 0-14-0 ಬೇರೆ.

ಇಂದೇ ಆದ್ದು ಕಳಿಸುವಿರಲ್ಲವೇ ?

ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಗಣಪತಿ ಸಿಕ್ವೆಲ್ಸ್‌ರವರ

ದೇವಕಿ

(ಅತ್ಯುತ್ತಮ ತಮಿಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರ)

ಮಾಧುರಿದೇವಿ; ಜಾನಕಿ; ಬಾಲಚಂದರ್; ನಂಬಿಯಾರ್; ಕಣ್ಣಪ್ಪ;
ಲಲಿತ; ಪದ್ಮಿನಿ; ರಾಗಿಣಿ; ಕುಮಾರಿ ಕಮಲ ಮುಂತಾದವರು.

DISTRIBUTORS FOR MYSORE STATE CANARA & COORG

TALLAM PICTURES CIRCUIT

48, Gandhinagar, BANGALORE - 2

6/30, Edward Elliotts Road, MADRAS - 4

ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ !

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹಾಯಿಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಏನೇನು ಗುಣಗಳನ್ನು
ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವುದು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಜೇಬು ಪ್ರೆಸ್ (ಮುದ್ರಣಾಲಯ)

ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಿಂದಿ
ಭಾಷೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷರ
ಗಳೂ ಮತ್ತು ಮಸಿ,
ಮುದ್ರಣ ಮಾಡುವ
ವಿಧಾನ, ಪ್ಯಾಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ
ಇದೆ. ಯಾವ ಬೆಸರನ್ನೂ
ದರೂ ಐದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸ ಬಹುದು. ಬೆಲೆ
ರೂ. 5-0-0 ಅಂ ವೆಚ್ಚ
ರೂ. 1-4-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಎಲೆಟ್ರಿಕ್ ಗೈಡ್

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಇಲ್ಲದ
ರೇಡಿಯೋವನ್ನು ಕೇವಲ 15-0-0 ರೂ.
ಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತು
ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಸುರಿತ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗು
ವಿರಿ. ಬೆಲೆ 2-8-0 ಅ.ವೆ. 0-12-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

Address : **SANSAR TRADING CO.**
(C.M.M.) P. O. 21, ALIGARH (U.P.)

ಈಗ ದೊರಕುತ್ತೆ!!

ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಾಡೆಲ್
ರೋಲ್ ಫಿಲಿಮ್
ಬಾಕ್ಸು ಕೆಮೆರಾ

ಒಳ್ಳೆಯ ಪವರು ಲೆನ್ಸ್
ಮತ್ತು ವ್ಯೂಫೈಂಡರಿ
ನೊಡಗೂಡಿರುವ, ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಈ
ಕೆಮೆರಾ ಬಹಳ ಅಗ್ಗ. ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಸಹ
ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸ
ಬಹುದು. ನಂ. 120 ಫಿಲಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ 2½×3½
ಸೈಜಿನ ಅದ್ಭುತ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯ
ಬಹುದು. ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ವಿಧಾನ
ದೊಂದಿಗೆ ಬೆಲೆ ರೂ. 10-8-0 ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್
ಪೋಸ್ಟೇಜುಗಳಿಗೆ ರೂ. 1-8-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.
ಕೆಮೆರಾಗೆ ಸರಿಪಡುವಂತಹ ಲೆಡರ್ ಕೇಸ್,
ರೂ. 3-0-0. ಸರಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಿದೆ.
ಇಂದೇ ಅರ್ಡರ್ ಕೊಡಿರಿ. ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ
ವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

BENGAL CAMERA HOUSE (108 C.M.)
P. O. 21, ALIGARH (U.P.)

ಜೋಂಗರೇ ಬಾಲಾವೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಪ್ಪವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೋಲಾರ್ ಪೆನ್ಸ್

ಶ್ರೀ ಪೆನ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ

De Chane's MEDICINE CHEST

ಎಲ್ಲಾ ತರದ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು, ಬೇಗನೆ
ಗುಣಪಡಿಸುವ 8 ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಈ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು.
ಮಿಶ್ರಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋ
ಗಿಸಿರಿ. ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ
ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿಯಾದರೂ ಭಯವಿಲ್ಲ.

THE MEDICINE CHEST
eight, simple, effective
Remedies...

Sold widely by District Commissaries and Charitable
Institutions throughout India Burma and Ceylon.

J. & J. De Chane
RESIDENCY ROAD, HYDERABAD - Dn.

PRICES
Size 1 Rs. 2/6-
Size 2 Rs. 4/-
Size 3 Rs. 6/-
Size 4 Rs. 10/-

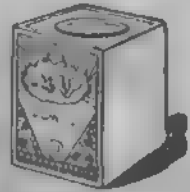

ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿ !
ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಕಾಯಂದರಿಗೆ ಸಿಹಿ !

ಸಿಹಿಯುಳ್ಳ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು

ಯವರದೇ

M.A.P. INDUSTRIES
TONDIA PET, MADRAS. 21

“ಉಮಾ” ಗಡಿಯಾರದ ಸರಪಳಿಗಳು : “ಸ್ವೀಲ್” ಮೇಲೆ ಅಸಲೀ ಚಿನ್ನದ ಮು
ಲಾಮು ಹಾಕಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಬಹಳ
ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

UMA Bracelets

UMA 826 Rs. 8/8/-

UMA 813 Rs. 8/-

UMA 825 Rs. 7/-

Gold Sheet Covered
Gives life long Satisfaction
Catalogue free

ಮೂಲ್ಯ ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ ಸೇರಿ ರೂ. 1-2-0 ಮಾತ್ರ
ಬೇಕಾದರೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ : ಉಮಾ ಮಹಲ್, ಮಚಲೀಪಟ್ಟಣ.

ತೆರೆ ಯ ಮೇಲೆ ಬರಲಿದೆ

ನಾರಾಯಣರಾವು, ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಿ, ಸೂರ್ಯಶ್ರೀ, ಮೇಡೂರಿ
ಮುಂತಾದ ನಿಮ್ಮ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ನಟನಟಿಯರು ಅಭಿನಯಿಸಿರುವ

ಜಾಗೃತಿಯವರ

ಕಾಪುರಂ

[ತೆಲುಗು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರ]

ಇಂದಿನ ಪ್ರೀತಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಚಿತ್ರ

ನಿರ್ದೇಶನ: ಭಗವಾನ್ ಸ್ಟುಡಿಯೋ: ಜಾಗೃತಿ-ಬೊಂಬಾಯಿ

ಅಂಥ, ರಾಯಲಸೀಮ ಹಂಚಿಕೆ : _____

ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಫಿಲಿಂಸ್ :: ರಾಜಮಹೇಂದ್ರಿ

ವಿವರಗಳಿಗೆ:

ಜಾಗೃತಿ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್

ಮೇ ೯ ರೋಡ್ — ದಾದರ್ — ಬಾಂಬೆ - 14

ಸ್ವಾರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ಗಳಿಗೆ
ದಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯವರೊಡನೆ,

ಲಿಫೊ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ತರಹೆಯ ಮುದ್ರಣಗಳಿಗೆ

ಮೊ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ

ಯವರೊಡನೆ

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ತರಹೆಯ ಸ್ಟೇಷನರಿ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ

ವಿ. ಪೆರುಮಾಳ್ ಚೆಟ್ಟಿ ಅಂಡ್ ಸನ್,

ಯವರೊಡನೆಯೂ ವ್ಯವಹರಿಸಿರಿ

ವಿ. ಪೆರುಮಾಳ್ ಚೆಟ್ಟಿ & ಸನ್

3, ಸ್ಪಿಂಗರ್ಸ್ ಸ್ಟೀಟ್, :: ಮದ್ರಾಸು - 1.

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಬೆಂಜಮಿನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ
 ಎದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಸಮಾಧಿಪುರುಷನಾಗಿ ಬಂದು
 ಎಚ್ಚಿತ್ತವಾದ ಅನುಭವವಾದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
 ಯಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
 ಕುಂಬಾರನ ಕುಲಮೆಯತ್ತು. ಆ ಕುಲಮೆಯನ್ನು
 ನೋಡುತ್ತಾ ಶಾಲೆಯ ಮಾತನ್ನೇನುರಿತು ಅಲ್ಲಿಯೇ
 ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು ಕುಲಮೆಯ ಯಡಮಾನವು ಇದನ್ನು
 ಗ್ರಹಿಸಿ, ಹುಡುಗನನ್ನು ಉಬ್ಬಿಹೋದ. ಕ್ರಮೇಣ ಯಡ
 ಮಾನ ಹುಡುಗನೊಂದಿಗೆ ಸವಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ, ಕುಲಮೆಗೆ
 ತಿಡಿಹಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಶಾಲೆಗೆ 'ಜಕ್ಕರ', ಕೊಟ್ಟು ದಿನಾ
 ಕುಲಮೆ ಒತ್ತುತ್ತಾ ಬೆಂಜಮಿನ್ನಿನವ್ಯಾಸಂಗ ಮೂಲಿ
 ಪಾಲಾಯಿತು. ಕೆಲಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಆತನು ತನ್ನ ತಂದೆನಿಂದ
 ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಕೂಡದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡ. ಅಂದಿನಿಂದ
 ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಕೊಳ್ಳುವನು. ಬೆಂಜಮಿನ್ನಿನ ಸಂಘಟನೆ
 ತನ್ನಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವನು. ಈ ಕುಲಮೆಯ ಸಂಘಟನೆ
 ಬೆಂಜಮಿನ್ನಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಠಕಲಿಸಿತು. ಬೆಂಜಮಿನ್ನಿನ ಸಂಘಟನೆ
 ಮಹಾಪುರುಷನೇ ಗುಣಪಾಠವಾಗಿ ಎಣಿಸಿದ, ಈ ಘಟನೆ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಗ
 ದರ್ಶಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಎಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗಲೇ
 ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಜಯಪ್ರದವಾಗುವುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ 'ಬಿಂ
 ಯರಸಣ್ಣ ತನ' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಸಂಪುಟ ೨

ಆಗಸ್ಟ್ ೨೦೧೦

ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಕೈಲಾಗದ ಕೆಲಸ

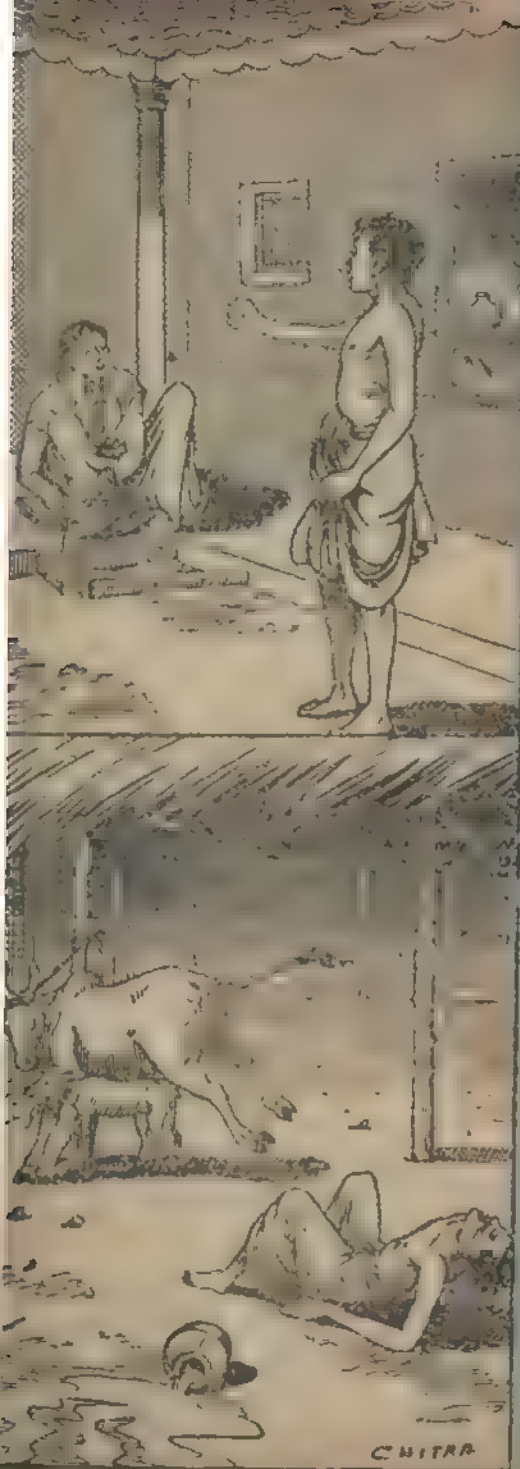
ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಿದ್ದರು
ಬಹು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದವರು.
ಒಂದು ದಿನ ಬಂತು ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ತಗಾಡೆ
ಯಾರ ಕೆಲಸ ಕಷ್ಟವೆಂದು.

ಗಂಡನಿಂದ ' ನೀನೇನು ಮಾಡುವೆ
ಹಗಲೆಲ್ಲ ನೀ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ
ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ನೀ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವ
ನಾನೊಂದು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಮಾಡಿಮುಗಿಸುವೆ'

ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಳು ' ಓಹೋ, ಹಾಗೆಯೋ,
ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳಿಂದ ನೀವೇ ಮಾಡಿ
ನಾ ಹೋಗಿ ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬರುವೆ
ಯಾರ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವೋ ನೋಡುವೆ '

ಮರು ದಿನ ಹೆಂಡತಿ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದಳು
ಗಂಡನಿಗೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಹೇಳಿ ಪೋದಳು
ಹಸ.ಗಳ ಕೆಲಸ ಲಿಂದ ಹಾಲು ಕರೆಯಬೇಕು
ತರುವಾಯ ಕುಳಿತು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು

ಹಾಲು ಕರೆಯಲು ಗಂಡ ಹೋದನು
ಹಾಲು ಕರೆದರಿಯ ಎಂದೂ ಆತನು
ಹೊಸಬನನ್ನು ಕಂಡು ಹಸು ಬೆದರಿತು
ಮುಬ ಮುರಿಯುವಂತೆ ಅದು ಒದೆಯಿತು.

ಎ. ಬಿ. ರಾನ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

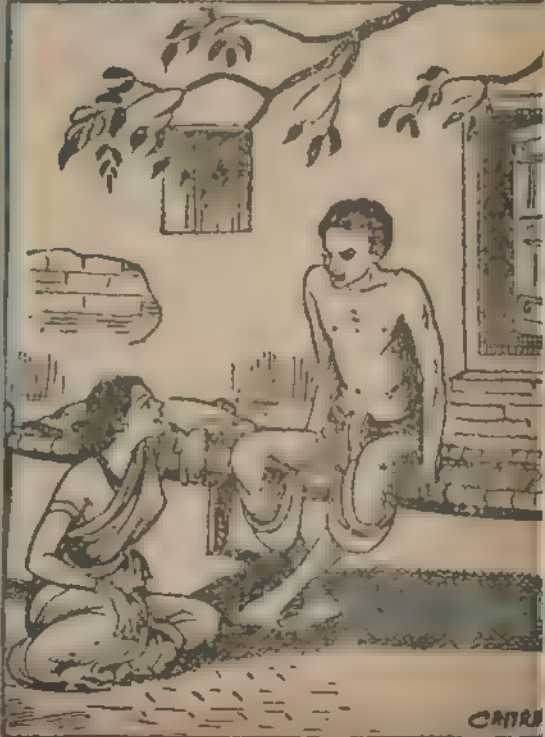
‘ಕುಯ್ಯೊ ಮರ್ರೋ’ ಎಂದು ಅರಚಿದ
ಹಾಲು ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ನೋಡ.
ಅದಿಗೆ ತವ್ವದಂತೆ ನಾ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಂದು
ಹಲಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಅತಿ ಸುಲಭವೆಂದು

ಚಾಕಿಂದ ಕಾಯಿ ಸಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಲು
ಕೊಯ್ತು ಕೊಂಡನಾತ ಕೈಯ ಕೂಡಲೇ
‘ಅಯ್ಯೊ, ಅಪ್ಪಾ’ ಎಂದು ಹಿಡ್ಡೆಬಿಟ್ಟ ಸುತ್ತಿ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ನಾತ ಇನ್ನು ಬೇಸರವೆತ್ತಿ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಸರು ಕುದಿಯುವುದು ಕೇಳಿಸಲು
ಎದ್ದ ಮಡಿಕೆಯಿಂದ ತಂದು ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಲು
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನ ಬೇಯಿತು
‘ಬುಡ ಬುಡಾ’ ‘ತಕತಕ’ ಶಬ್ದ ಬಂದಿತು.

ಗಬಗಬನೆ ಎದ್ದ ಮುಸಿ ಬಟ್ಟೆ ಮರೆತು
ಬರಿ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಬಸಿಯಲು ಹೋದನಾತ.
ಕೈ ಸುಟ್ಟು ಅದು ಉರುಳಿಕೊಂಡಿತು
ಅನ್ನ ನೆಲದವೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಾಡಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದು ನೋಡಿದಳು
ಗಂಡನಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು
‘ಎನೂಂದ್ರೆ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವೇ’ ಎಂದು
ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ ಆತ ಮುಖವೆಲ್ಲಾ ಕುಂದಿರಲು.

ಹಿಂದು ಸಾರಿ ಬಂಗಾಳಾದೇಶವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉತ್ತಮ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಉತ್ತಮದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮಗಿಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಳು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನು ಶಿವನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬಹು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮಾದ ಸಂಭವಿಸಿತು. ದೋಡು ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಡಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನೋಡದೆ ಎದುರಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಾ ಗಾಡಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಟುಗಳು ಬಿದ್ದು, ರಕ್ತದ ಕಾಲ ಬಯಲಾಯಿತು. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಜನ ಇದನ್ನು ಕಂಡು 'ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರವರ ಕೆಲಸಗಳಮೇಲೆ ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೇ ಕೊಡತು, ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸುವವರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲವಾದರು. ಈಶ್ವರನ ವಿಗ್ರಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕ ಈ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಎಸೆದ. ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ. ಅವನ ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನು ಒರೆಸಿ, ಅವನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಈಶ್ವರನ ವಿಗ್ರಹ ಚೂರುಚೂರು ಆಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು "ಅವ್ವಾ, ಮಗೂ, ಪಾಪ, ನಿನ್ನ ಬೊಂಬೆ ಒಡೆದು ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ. ಮತ್ತೆ ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂಜಿಸುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಬಾಲಕ "ಅಪಾಯಕರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೋಡರನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾದೆ. ನನಗೆ ಅದೇ ಹಿರಿದು. ಮಾನವಸೇವೆಯೇ ಮಾಧವಸೇವೆ ಯಲ್ಲವೇ!" ಎಂದ. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿದರು. ಇವನು ಬಾಲಕನಲ್ಲ; ಮಹಾನುಭಾವನು ಎಂದರವರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಇಂಥವ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಎಳುವರ್ಷದ ಬಾಲಕ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ನಡುಗಿಸಿದ. ಆತನೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ.

ಮುಗ್ಧ ಮುಗ್ಧ

ರಂಗಣ್ಣ ಹತ್ತುವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ. ಆದರೂ ಅವನದು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೀರಿದ ಆಹೋಚನೆ. ಪಾಪ, ತಂದೆಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಸಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ತೀರಿ ಹೋದ ತಂದೆ, ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದೇ ಹಿಂದೆ ವರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡರೆ ರಂಗಣ್ಣ ನಿಗೆ ಅಮಿಕ್ಕಪ್ರೀತಿ. ಆ ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಅವನೂ ಅವನ ತಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ತನಗೆ ತಿಂಡಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹಿಸುವನೇ ಹೊರತು ಹಸುವಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ರಂಗಣ್ಣ ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಸಿತಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಹಸುವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಪೋಷಿಸುವರು?

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ರಂಗಣ್ಣ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಂತೆಯನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲೇರಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಇಬ್ಬರು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನೋಡಿದರೆ

ಅದು ನೆರೆ ಮನೆ ಸುಂದರಯ್ಯನವರ ಮನೆ ವರು. ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂತು. ಅವರು, ಯಾರು, ಆ ಹಸುವನ್ನು ಹಾಗೆನ್ನಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದ.

ಅವರು ದನಗಳ ದೊಡ್ಡ ನೇರಿ, ತಾವು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಹಸುವನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರು. ಮೇವು ತಂದು ಹಾಕಿ, ನೀರು ಸಹ ಕೊಟ್ಟರು.

ರಂಗಣ್ಣ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ಈ ಹಸು ಸುಂದರಯ್ಯನವರದಲ್ಲವೇ? ಇದ್ದೇಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಊರಿನವರ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕದೆ ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ?" ಎಂದ ರವರು.

"ಓ, ಹಾಗೋ." ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಹೋದ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ದಿನ ತನ್ನ ಹಸುವನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ದನಗಳ ದೊಡ್ಡ ಹತ್ತಿರ

ಇದನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ
ಮೊದಲು ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅದರ
ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೊಂದು ಯೋಚನೆ ಬಂತು.
ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹಸುವನ್ನು ದನಗಳ ದೊಡ್ಡ
ಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ರೀತಿ
ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಅದರ ಪೋಷಣೆ
ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
ಅದೇ ನನಗೆ ಸಂತೋಷ' ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಮನೆ ಸೇರಿದ.
"ಹಸು ಎಲ್ಲೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ತಾಯಿ.

"ಒಂದುಕಡೆ ಇದೆ. ಸುಖವಾಗಿದೆ. ಅದರ
ಪೋಷಣೆ ಕುರಿತು ನಾವೇನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾ
ಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಗತಿ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ
ಆಯಿತು" ಎಂದ ರಂಗಣ್ಣ.

"ಅದೇನೋ ಅದು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವೆ?
ನಮ್ಮ ಹಸುವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಪೋಷಿಸು
ತ್ತಾರೆ? ಏಕೆ ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೋ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಹಸುವನ್ನು
ಪೋಷಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಂದ ಲಾಭವಾದರೂ
ಏನು? ಯಾರಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ಮೇಯಿಸಿದರೆ ಅವರೇ ಅದರ ಹಾಲು
ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಷ್ಟೆ, ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನಾಗ
ಬೇಕು?" ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

ಅಂದೇ ರಂಗಣ್ಣ ದನಗಳ ದೊಡ್ಡ ಹತ್ತಿ
ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾವಲುಗಾರರೊಂದಿಗೆ
"ನಾನೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ದನಗಳ ಕಾವಲು
ಕಾಯುತ್ತಿರಲೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆವಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ
ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸುಂದರಯ್ಯನವರ ಹಸು
ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದೂ, ಅಲ್ಲಿರುವವರು
ಅದಕ್ಕೆ ಮೇವೂ, ನೀರೂ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು
ಕಂಡು ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಅನೇಕ ಆಲೋಚನೆ
ಗಳುಂಟಾದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ
ಹಸುವನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದ. ಒಂದು ಮರದಡಿ ತಾನು ಕುಳಿತು,
ಹಸುವನ್ನು ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟ.

ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಹಾಗೇ ನಿಶ್ಚಿತ ಒಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.
ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಸು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಒಂದೇ ಓಟಕಿತ್ತ ದನಗಳದೊಡ್ಡಿಯಹತ್ತಿರ
ಕ್ಕೆ. ಸುಂದರಯ್ಯನವರ ಹಸುವಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ
ತಮ್ಮ ಹಸುವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು 'ನಮ್ಮದೇನಿದೆ? ಪಟೇಲ ರನ್ನು ಕೇಳು' ಎಂದರು. ತಕ್ಷಣ ರಂಗಣ್ಣ ಪಟೇಲರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

"ಎಲೋ, ಹೈದಾ, ಅದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಕರವಾದ ಕೆಲಸ. ನೀನು ನೋಡಿದರೆ ಚೋಟುದ್ದಾಹುಡುಗ. ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅವರೇ ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ ಪಟೇಲ.

"ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ಸಂಬಳ ಬೇಡ. ಬಿಟ್ಟು ಚಾಕರಿ ಮಾಡ್ತೇನೆ." ಎಂದ ರಂಗಣ್ಣ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ. ಪಟೇಲ ಅದಕ್ಕೆ ಓಸ್ತಿ ಕೊಂಡ.

* * *

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ರಂಗಣ್ಣ ತಂಗಳುಂಡು ದನಗಳ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಬಂದ. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಂಗಣ್ಣನ ತಾಯಿ ಲಬೋ ಲಬೋ ಎಂದು ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ ಪಟೇಲನೂ ಬಂದ.

ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಪಟೇಲ ಎಂತಹ ವೋಸ ಮಾಡಿದೆಯೋ ನೀನು? ಹಸುವನ್ನು ಕಂಡವರ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ ನಟಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನನಗೆ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿ ದೊಡ್ಡಿ ಕಾವಲಿಗೆ ನೌಕರನಾಗಿ ಬೇರೆ ಸೇರಿದೆಯಾ?" ಎಂದು ಕಂಡಕಾರಿದ.

ರಂಗಣ್ಣನ ತಾಯಿ ಪಟೇಲರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

"ಸರಿ, ದುಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟು ಹಸುವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ" ಎಂದ ಪಟೇಲ.

"ಸ್ವಾಮಿ, ಮರುಕ ತೋರಿಸಿ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕವಚೆಯಾದರೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಂಗಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬಂದು "ಸ್ವಾಮಿ ಹಣ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿ" ಅಂದ.

"ಸರಿ, ಇವನಿಗೆ ಆರು ಎಟು ಕೊಡಿ" ಎಂದ ಪಟೇಲ.

ರಂಗಣ್ಣ ಕೈಚಾಚಿದ. ಕಾವಲುಗಾರ ನಾಲ್ಕು ಎಟು ಹೊಡೆದ. ರಂಗಣ್ಣ ತಡೆದು

ಕೊಂಡ. ಇದನ್ನೇ ಎತ್ತು ಬಿಡ್ಡುಕೂಡಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟು. ತುಸುಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಕ್ಷೇಪವಾಯಿತು. ಆರನೇ ಎತ್ತುಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೈಚಾಚಿದ ರಂಗಣ್ಣ. ಪಟ್ಟೀಲನ ಹೃದಯ ಕರಗಿತು. “ನಿಲ್ಲಿಸಿ” ಎಂದ. ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ ತರು ವಾಯ ಪಟ್ಟೀಲ “ಹೈವಾ, ಹೀಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

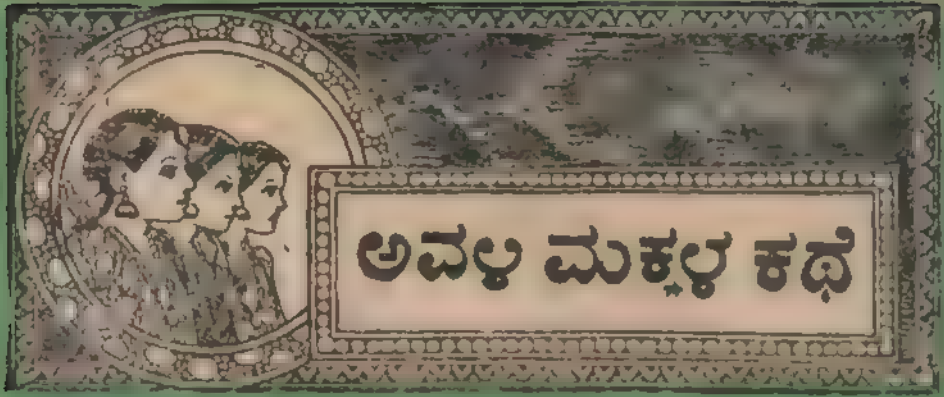
ಅದಕ್ಕೆ ರಂಗಣ್ಣ “ಸ್ವಾಮಿ, ದನಗಳ ಹೊಡ್ಡಿಯೆಂದರೆ ನನಗೇನೋ ತಿಳಿಯದು. ನಾನು ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಹಸುವನ್ನು ಪರರ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಯಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ದುರ ದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ದುಃಖಪಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಆರೋಚಿಸಿ ನೋಡಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೋಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು, ನಮಗೆ ತಿಂಡಿಕೊರತೆ ಯಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಅದಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಂದು

ತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಎತ್ತು ನಾನೊಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಇರಲಾರೆ. ಅದ ರಿಂದಲೇ ನಾನು ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಹಸುವನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರು ವಾಗ ಅದನ್ನೇನು ಸಾಕೇವು?” ಎಂದ.

ಪಟ್ಟೀಲ ರಂಗಣ್ಣನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ “ಎಂತಹ ಅನಾಯಕನೋ ನೀನು ರಂಗಣ್ಣ. ಊರಿನವರ ಹಸುಗಳನ್ನು ನಾವು ಉಚಿತವಾಗಿ ಸಾಕುವೆವೆಂದು ಬಾವಿಸಿದೆಯಾ? ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು, ಇಂದಿನಿಂದ ನೀವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹಸು ಸಹ ನಮ್ಮ ಹಸು ಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರಲಿ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನೇ ಕಾಯುತ್ತಿರು” ಎಂದ.

ಅಂದಿನಿಂದ ರಂಗಣ್ಣ ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸ ದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನೂ ಅವನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಸು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

13

[ಅವಳ ಸೋದರರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರೂ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನ ತಮ್ಮ ನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕುವುದೂ, ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳದೆ ಕೋತಿಯ ರೂಪವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದೂ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಕೊನೆಗೆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೋದ ಉಪಯನನು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುದೂ, ಹಿಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಓದಿದಿರಿ. ತರುವಾಯ....]

ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಉಪಯನನು ಗಡ್ಡದವನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಒಂದು ವಾರ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನೆ ಭಸ್ಮದಿಂದ ಅದೃಶ್ಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಥರು ಗಡ್ಡದವನೊಂದಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನಾಮಮೂಲು ಸ್ವರೂಪ ತರಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಭಸ್ಮ ಉಪಯನನ ಹತ್ತಿರವೇ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲವೇ?

ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯರು ಆ ಒಂದು ವಾರ ಸುಮ್ಮನಿರ

ಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣಕಾಲವಾದರೂ ಬಿಡದಂತೆ ಕಾಣು ತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಸೋದರರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಏಳು ದಿನಸಗಲಾದರೂ ಕಾಣದಿರಲು, ಅವರು ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೋ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಕೊಂಡಿರುವರೆಂದು ಊಹಿಸಿದರು. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದರು. ಹೀಗೇ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಾ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಾ ಅವರು ಉಪಯನನು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪಾಳು ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಗಡ್ಡದವನ ಆಕಾರ ದಲ್ಲಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಆ ಗಿಡ್ಡಮನುಷ್ಯ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಸಮೃಳ ಕೇಳಿ,

‘ಜಂಪ ಮಾ ಮು’

ಉದಯನನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೂಗಿದ. ಆದರೆ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆತನ ಗಂಟಲು ಸಹ ತೀರಾ ಸಣ್ಣ ಗಾತ್ರದಿಂದ ಆ ಕರೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ತಾನು ಅರಿತದರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿಗೆ ತನ್ನ ವಸ್ತುತೀತಿಯವಾಗಲು, ಉದಯನನು ತುಂಬಾ ನಿರಾಶನಾದ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉದಯನನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನನ್ನು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿದಾಗ ದಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಉದಯನನ ಕಠಾರಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದು ಹೊರಟು ಹೋದ. ಈಗ ಉದಯನನು ಆ ಕಠಾರಿಯನ್ನು ಬಾವಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಸೆದ. ಅದು ಹಠಾತ್ತನೆ ಬಂದು ಬಾವಿಯ ಹೊರಗೆ ನೆಲದ

ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಈ ಕಠಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡಾ ದರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ತಾನು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಉದಯನನ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಆದರೆ ಆತನು ನೆನೆಸಿದಂತೆ ಅವರು ಕಠಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಾರ ಕಳೆದ ತರುವಾಯ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಮತ್ತೆ ಆ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬಾವಿಯ ಕಡ್ಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಠಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟರು. 'ಇದೇನಿದು, ಹಿಂದಿನ ಸಾರಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಾಣಿಸದ ಕಠಾರಿ ಈಗಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಒಂದು ವಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸನು ಉದಯನನನ್ನು ಕೊಂದು ಈ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರಲಾರನಷ್ಟೇ!' ಎಂದು ಕೊಂಡು ಅವರು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದರು.

ಅವೇನು ವಿಚಿತ್ರವೋ ಬಾವಿಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಪರಿಪರಿ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಗಡ್ಡದವನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಉದಯನನು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ ತುವಾಲಿದೆ. ಆ ತುವಾಲಿ ನಿಂದ ಹಣ್ಣುಗಳು ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬಾವಿ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು.

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ತುಸು ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಾವಿಯ ಅಂಚಿನವರೆ

ಎಗೂ ಹಣ್ಣುಗಳು ಬಂದು ಬಾವಿ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಉದಯನನನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದರು.

ತರುವಾಯ ತಾನು ರಾಕ್ಷಸನ ತಲೆ ತುಂಡರಿಸಿದುದೂ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದದ್ದೂ, ಆತರುವಾಯ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ವಿಸರವಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಉದಯನ. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರು ಕೇಳಿ “ವಿನಾದರೇನು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದು ಈ ಮಾಯಾತುವಾಳು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಹೊರಬೀಳುವ ಉಪಾಯ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆದಿದ್ದು ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಷಯವೇ ಸರಿ” ಎಂದರು.

ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಗಡ್ಡದವನೂ, ಸಂಭ್ರಾಂತಿರೂ ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಉದಯನನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಎರಚಲು ಅವರು ಮೂವರೂ ಮತ್ತೆ ಮಾಮೂಲು ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದರು.

ನಡೆದ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಗಡ್ಡದವನು “ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದೆ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸ. ಇದೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ವಿಷಯ ಅರೋಚಿಸುವ” ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಉದಯನನು “ಹೌದು, ಈ ಸಾರಿ

ಅವನು ಬಂದಾಗ ನನಗೋಸ್ಕರ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇಣಕಿ ನೋಡುವನಲ್ಲವೆ? ನಾನಲ್ಲಿದ್ದೆ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಬಾವಿ ಕಂಡು ಅವನು ಅನುಮಾನ ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೆ?” ಎಂದ.

“ಅವನು ಬರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಾವಿಯಿದ್ದರಷ್ಟೇ?” ಎಂದ ಗಡ್ಡದವ.

ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಎರಚಲು ಆ ಬಾವಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೈದಾನ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಆಗ ಉದಯನನು ಗಡ್ಡದವನೊಂದಿಗೆ “ಸರಿ, ನೀನಿಗ ಮೂಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಒಂದಿದೆ. ನಾವು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟು ಈಗಾಗಲೇ ಎಳು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿ

ನಾವು ಏನಾದ್ರೂ ಎಂದು ಕಳವಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು, ರಾಜಕುಮಾರಿಯರೂ, ನಾವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವೆವೆಂದೂ, ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರ.ವೆವೆಂದೂ ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದ.

ಗಡ್ಡದವನು 'ಸು' ಎಂದು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ಹೋಗುವಾಗ ಉದಯನ ತಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮಾಯಾ ಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮುನ್ನ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋದುದೂ, ತನ್ನ ಅಶ್ವವನ್ನು ಆ ಕಂದಕದಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿ, ತಾನು ಮಾತ್ರ ಯಾವರಿಗೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದುದೂ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಾ "ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಟರೆ ನೀನು

ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರವನ್ನು ಸೇರುವುದಾದರೂ ಎಂದಿಗೆ? ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಬಾ. ಮೊದಲು ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಕುದುರೆಯ ಗುರುತು ಹಿಡಿದ ತರುವಾಯ ನಂಬಿಯೇ ತೀರುವರು" ಎಂದ.

ಉದಯನನ ಬಿಳಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ರಿಗಡ್ಡದವನು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ.

ಹಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ದಾನಶೀಲ ಮಹಾರಾಜನ ಭಟರು, ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಥರ ಅಶ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ರಿಬರುತ್ತಾ ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಅರಸನ ಶ್ವೇತ ಅಶ್ವವನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಗುರುತು ಹಚ್ಚಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಹೊಸಬ ನಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನನ್ನು ಅಟಕಾಯಿಸಿದರು.

"ಯಾರಾಯ್ಯಾ, ನೀನು? ಈ ಕುದುರೆ ನಿನಗೆ ಲಿಂದ ಬಂತು. ಹೀಗೆ ಎತ್ತಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ? ನಿನ್ನ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳು" ಎಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದವನು "ನಾನು ದಾನಶೀಲ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಒಂದು ಶುಭವಾರ್ತೆ ತಲುಪಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದಹಾಗೆ, ನೀವು ಈಗ ಹತ್ತಿಬಂದಿರುವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದಂತಿದೆ ಯಲ್ಲಾ? ನೀವು ಮಹಾರಾಜನ ಸೇವಕರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಹೌದು. ನೀನು ತಂದಿರುವ ಶುಭಸಮಾ

ಚಾರವೇನೋ ಮೊದಲು ಹೇಳು" ಎಂದು
ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದರು ರಾಜ ಭಟರು.

"ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯರೂ, ಅವರನ್ನು
ಹುಡುಕಲು ಹೋದ ಹುಡುಗರೂ ಸುರಕ್ಷಿತ
ವಾಗಿರುವರು. ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕು"
ಎಂದ ಗಡ್ಡದವ.

"ಹಾಗೋ, ನಾವೂ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರು
ತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು ಭಟರು, ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ.

"ಹಾಗಲ್ಲ, ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ.
ಈಗ ನಾವು ಮೂವರೂ ಕಲಿತು ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯರಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ.
ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಅವರನ್ನು
ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರಿ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ರಾಜ
ನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವೆನು" ಎಂದ ಗಡ್ಡದವ.

ಸರಿ ಅಂತ ಅವರು ಮೂವರೂ ಅವಳ
ಸಹೋದರರಿರುವ ಜಾಗ ಸೇರಿದರು. ಭಟ
ರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಗಡ್ಡದವನು ಪ್ರಾವಸ್ತಿ
ನಗರದಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಸುಂಟರು
ಗಾಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸನ
ಬರುವಿಕೆಗೆ ಸೂಚನೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ
ಗಡ್ಡದವನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಶರವೇಗದಿಂದ
ಓಡಿಸಿದ. ಅದರೂ ರಾಕ್ಷಸನು ರಿವ್ವನೆ ಬಂದು
ಕುದುರೆಯನ್ನೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಡ್ಡದವ
ನನ್ನು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಹೋದ.

ಸವಾರನಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆ ಹೋಗಿಹೋಗಿ
ಹಿಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ
ರಾಜನ ಅರಸುನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು.
ರಾಜನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ
ಹಿಡೋಡಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೂ
ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಇಷ್ಟ
ವಡದೆ, ಚಂಡಿಹಿಡಿದು ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ
ಹೋಗಲು ಹವನಿಸಿತು.

ಸೇವಕರೆಲ್ಲರೂ ಗುಂವುಗೂಡಿದರು. ಆಗ
ರಾಜನು 'ಗುಡಯನನು ಏನಾದನೋ? ಈ
ಕುದುರೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತೋ,
ಏನೂ ತೋರತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು
ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಯಾವುದೋ ಅವತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಭವನ

ದೊಳಗೆ ಬರದೆ, ತಾನು ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ
ಹೋಗಲು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ
ಇದರಲ್ಲಿನೋ ರಹಸ್ಯವಿರಲೇಬೇಕು. ಅದುದ
ರಿಂದ ಇದು ಹೋದಲ್ಲಿಗೆ ನೀವೂ ಹೋಗಿ,
ಏನು ನಡೆಯುವುದೋ ನೋಡಿಕೊಂಡು
ಬನ್ನಿ" ಎಂದ ರಾಜಭಟರನ್ನು ಕುರಿತು.
ರಾಜನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವಾಗ ಕುದುರೆ ಹಿಡಿತ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅನುವಾಯಿತು.
ರಾಜಭಟರು ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.
ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆ ರಾಜ
ಭಟರಕಡೆ ತಿರುಗಿ 'ನೀವುನಿಲ್ಲಿ' ಎಂದಂತೆ
ತಲೆ ಅಡಿಸಿತು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು
ಅಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು
ಕರೆದು "ಇವರೆಲ್ಲ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು ಅಶಕ್ತಕ್ಕೆ
ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರೆಲ್ಲ
ರನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ
ಹೋಗಿ" ಎಂದ.

ಭಟರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ
ಕುದುರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ
ಮಂತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ನಮ್ಮ ಅವಳಿ ಸಹೋದರರೂ, ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಯರೂ ಹೇಗಿರುವರೋ ವಿಚಾರಿಸುವ:

ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಬರುವನೆಂದ ಗಡ್ಡದವನು
ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹತ್ತು ದಿನಗ
ಳಾದವು. ಇಷ್ಟರವರೆವಿಗೂ ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗಿ

ಬಾರದಿರಲು ಅವಳಿ ಸಹೋದರರಿಗೆ ನಾನಾ
ಯೋಚನೆಗಳುಂಟಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೊಂದು
ದಿನ ಉದಯನನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ
“ ಪಾಪ, ಅವನು ಯಾವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ
ಕೊಂಡನೋ, ಏನೋ! ನಾನು ಶ್ರಾವಸ್ವಿ
ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ.
ಅದುವರೆವಿಗೆ ನೀವು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ
ಇರಿ. ಅವಶ್ಯ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಈ ಭಸ್ಮಗಳನ್ನು
ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಅವರಿಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಳಿ ಭಸ್ಮ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಪ್ಪು ಭಸ್ಮಕೊಟ್ಟು
ನಿಶೀಥನ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಶ್ರಾವಸ್ವಿಗೆ
ಹೊರಟ.

ಉದಯನನು ಹಾಗೇ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ
ಮಧ್ಯೆ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದಾರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬ ಅಂಧನು
ಕೋಲಿನಿಂದ ತಡಕುತ್ತಾ ನಡೆದು, ವಕ್ರದಲ್ಲಿ
ಇದ್ದ ಒಂದು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಈ ದೃಶ್ಯ
ಕಾಣಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಉದಯನನು ತಕ್ಷಣ
ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಅಂಧನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ.
ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಅಂಜನಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿ
ಸಿದಕೂಡಲೇ ಆ ಅಂಧನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಂತು.
ಮುಡುಕ ಉದಯನನ್ನು ಮನಸಾರೆ ವಂದಿಸಿ,
ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸೂಚಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ
ಬರುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದ. ಉದಯ
ನನು ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಮನೆ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಆ ವೃದ್ಧನು ಆ ಊರ
ರಾಜನ ಸೇವಕನ ತಂದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು

ಬಂದಿತು. ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ದೃಷ್ಟಿ
ಲಭಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಆ ಸೇವಕನು
ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಟ್ಟ. ಬಾಯಿಂದ
ಬಾಯಿಗೆ ಈ ಸಮಾಚಾರ ಹರಡಿ, ಅದು
ರಾಜನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿದ್ದಿತು.

ರಾಜನು ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಉದಯ
ನನನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ.
ಉದಯನನು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾದ.
ಉದಯನನನ್ನು ರಾಜನು ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ
ಸತ್ಕರಿಸಿ, “ ನಿನ್ನಂತಹ ಬುದ್ಧಿಮತಿಯನ್ನು
ಈವರೆವಿಗೂ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಮ್ಮ
ಆಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲೆಡ್ಲಿಬಿಡಬೇಕು” ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಉದಯನನು “ ಮಹಾರಾಜನೇ,
ನೀವು ತೋರಿಸಿದ ಆದರ, ಅಭಿಮಾನಗಳನ್ನು
ಮರೆಯಲಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈಗ ಮುಖ್ಯ

ವಾದ ಕಾರ್ಯದಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ರಾಜನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಆತನನ್ನು ವೈಭವದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಆತರುವಾಯ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಅವಾಂತರಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ವಾರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉದಯನ ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಿದ ಉದಯನ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಣಿವು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಅಷ್ಟರವರೆವಿಗೂ ನಡೆದ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯಗಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನೆ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿ" ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿರಿ. ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿಯ ಲೊಂದಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವೆವು" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ. ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ರಾಜನ ಹೃದಯವು

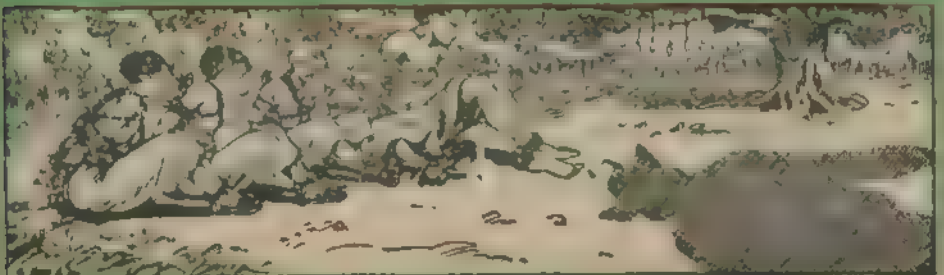
ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿ ಉಕ್ಕಿತು. ರಾಣಿಯ ಮುಖ ಅರಳಿತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

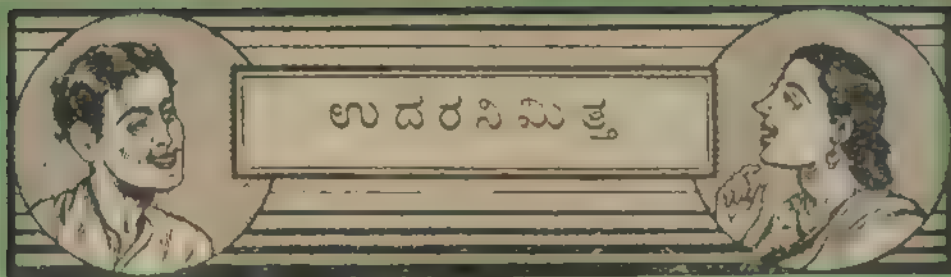
ಮರುದಿನವೇ ಉದಯನನು ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ರಾಜನ ಅಪ್ಪನೆ ಪಡೆದು, ತಾಯಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿ, ಮಾಯಾ ಭವನಕ್ಕೆ ಹೊರಟ.

ಮುಂದಿನ ವಾರ ಉದಯನ ಮಾಯಾ ಭವನ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಸೇರಿಕೊಂಡನೇನೋ ಸರಿ, ಆ ಕ್ಷಣ ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ, ಉದಯನನ ಮೈ ಕಂಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಭೀಕರ ದೃಶ್ಯವೇನಿರಬಹುದು?

ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಇದು ನೇಣು ಹಗ್ಗಗಳು ಜೋಲಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಘರೂ, ಗಡ್ಡದವನೂ, ಶ್ರಾವಸ್ತಿ ನಗರದ ರಾಜಭಟರೂ ಒಂದು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಬಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಎದುರಾಗಿ ಹುಲಿಯಂತೆ ರಾಕ್ಷಸನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಉದರಸಿಮಿತ್ತ

ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಆತನ ಹತ್ತಿರ ನಾಗಣ್ಣ ಎಂಬ ನೌಕರನಿದ್ದ. ನಾಗಣ್ಣ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಹರಟಿಕೊಚ್ಚುತ್ತಾ, ರಾಜನನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವ ನೆಂದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ.

ರಾಜನಿಗೆ ನೌಕರರಿದ್ದರೆ ರಾಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಆಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ಚಂದ್ರಿಕ ಎಂಬ ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಇದ್ದಳು. ಚಂದ್ರಿಕ ಸಹ ನಾಗಣ್ಣನಂತೆಯೇ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಾ ರಾಣಿಗೂ ಸಂತೋಷವುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದುದರಿಂದ ಚಂದ್ರಿಕ ಅಂದರೆ ಆಕೆಗೆ ಅಮಿತ ಪ್ರೀತಿ.

“ನಮ್ಮ ಚಂದ್ರಿಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಳು” ಅಂತ ರಾಣಿಯೂ, “ನಮ್ಮ ನಾಗಣ್ಣ ಮೇಧಾವಿ” ಅಂತ ರಾಜನೂ ಓಂದುದಿನ ವುರುಸುತ್ತಾಗಿರುವಾಗ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ದಂಪತಿಗಳ ವಿವಾದ ಮುಗಿಯದೆ, ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ “ಆಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾಗಣ್ಣ, ಚಂದ್ರಿಕ ಇದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಅವ

ರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತರೋ ಹೇಳು” ಎಂದರು. ಮಂತ್ರಿ ದೀರ್ಘಾಲೋ ಚನೆ ಮಾಡಿ “ಇಬ್ಬರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರು” ಎಂದುಬಿಟ್ಟ.

ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು. ರಾಣಿ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು “ನಮ್ಮ ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ವರ ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಭಾರ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ” ಎಂದಳು. ನಾಗಣ್ಣನಿಗೂ ವಿವಾಹ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ರಾಜ ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ “ಮಂತ್ರಿ, ಮಂತ್ರಿ, ನಮ್ಮ ನಾಗಣ್ಣನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಬಾಧ್ಯತೆ ನಿನ್ನಮೇಲಿದೆ” ಎಂದ. “ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ವರ ನಾಗಣ್ಣ” ಎಂದು ರಾಣಿಗೂ, ನಾಗಣ್ಣನಿಗೆ ತಕ್ಕ ವಧು ಚಂದ್ರಿಕೆ” ಎಂದು ರಾಜನಿಗೂ ಹೇಳಿ, ವೈಭವದಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಸಿದ ಮಂತ್ರಿ.

ಕೆಲ ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ನಾಗಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ವಿಧ್ವ ಹಣವೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯಿತು. ಹೇಗೆ ಮತ್ತೆ

ನಾವು ಜೀವಿಸುವುದು ಎಂದು ಆ ಕುಶಲ ಮತಿ
ಗಳಾದ ಸತಿ ಪತಿಯರು ಯೋಚಿಸಿ ಕೊನೆ
ಗೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದರು. ಚಂದ್ರಿಕ
ತಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ತಲೆ ಕೆದರಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಾ
ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಇನ್ನೇನಿದೆ ತಾಯಿ.
ಮನೆ ಹಾಳಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು
ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಹಾಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದ
ಗಳಬಳಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವಳಿಗೆ,
ಮದುವೆ ಅಂತ ತಂದಿಟ್ಟಿರಿ. ಎಲ್ಲಾ ಮೂರು
ದಿನದ ಮುಚ್ಚುಟಿ ಆಯಿತು. ನನ್ನಿನ್ನೇನು
ಗತಿ” ಎಂದು ಗೊಳೋ ಅಂತ ಅತ್ತಳು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂತಲೇ ನಂಬಿ “ಅತ್ತ
ರೇನು ಬಂತು ಲಾಭ, ಚಂದ್ರಿಕ. ಏನೋ
ಸುಖವಡುವೆಯೆಂದು ಮಾಡಿದನೇ ಹೊರತು
ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದೆಂದು ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದನೇ?

ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮ. ಯಾರು ತಪ್ಪಿತ್ತಾರೆ” ಎಂದು
ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಕೈಲಿ ತುಂಬಾ
ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದಳು ರಾಣಿ.

ಮೂಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದ
ಕೂಡಲೇ ನಾಗಣ್ಣ ಅವಳ ಚತುರತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡು, “ಇನ್ನು ನನ್ನ ಜಾಣತನ ನೋಡು”
ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತುವಾಲನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ
ತುರುಕಿಕೊಂಡು, ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ
ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ. ರಾಜ ಅವಾಕ್ಕಾದ.
“ಏನೋ, ಏನಾಯಿತು? ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಅಳು
ತ್ತಿದ್ದೀಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ಇನ್ನೇನಿದೆ
ಸ್ವಾಮಿ. ಯಾವೊಂದು ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ
ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ
ಮದುವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು
ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಿರಿ. ಅವಳಿಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್
ಜ್ವರ ಬಂದು, ಸತ್ತು ಹೋದಳು. ನನ್ನ ಸಂ
ಸಾರವನ್ನು ನಡುನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಳು.
ಇಷ್ಟ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ವೈದ್ಯಕೆ ಕೊಂಡು
ಹೋದ” ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದ.

ರಾಜನು ಅವನ ವೈಖರಿ ಕಂಡು ನಿಜ
ವೆಂತಲೇ ನಂಬಿ “ಅಳಬೇಡಕಣೋ, ಧೈರ್ಯ
ತಂದುಕೋ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ
ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರಹ ಅವನಿಗಿತ್ತು ಕಳು
ಹಿಸಿದ.

ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ದಾಸಿ ಸತ್ತು ಹೋದುದ
ರಿಂದ ರಾಣಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು
ಕೊಂಡು ರಾಜನು ಆಕೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ
ಲೋಸುಗ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ರಾಣಿ

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ “ವಾಪ, ಚಂದ್ರಿಕೆ ಸದಾ ನಗುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು” ಎಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದ. “ಹೌದು. ಆದರೇನು. ಅರ್ಧಾಯಸ್ಸಿನವನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಅವಳಿಗೆ ವೈಧವ್ಯ ತಂದೆವು. ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿದನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವರರವಟ್ಟಿವು. ಜಾತಕ ತೋರಿಸಿ, ಅವನ ಆಯಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು” ಎಂದಳು ರಾಣಿ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟ. “ಅದೇನದು. ಚಂದ್ರಿಕೆ ಹೋದರೆ ನಾಗಣ್ಣ ಅಲ್ಪಾಯಸ್ಸಿನವ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ” ಎಂದ.

“ಸರಿ, ಸರಿ. ಚಂದ್ರಿಕೆ ಸತ್ತು ಹೋದಳು ಅಂತ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು. ಅವಳು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಫೀಡೆ ತೊಲಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಡ ಹೋದಮೇಲೆ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮ. ಚಂದ್ರಿಕೆ ತನಗೆ ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಬದುಕು ಬಂತೆಂದು ಅಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದು ತೈಲಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದೆ” ಎಂದಳು ರಾಣಿ. “ಅದೇನು ಮಾತು? ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತು ಹೋದಳು ಅಂತ ಬಂದು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾಗಣ್ಣನಿಗೆ ಈಗಲೇ ಅಲ್ಲವೆ ನಾನು ಸಾವಿರ ವರಹಗಳ ನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಅವನು ಸತ್ತುಹೋದ ಎನ್ನುವೆಯಲ್ಲಾ ನೀನು?” ಎಂದ ರಾಜ.

“ನಾಗಣ್ಣ ಸತ್ತ” ಎಂದು ರಾಣಿಯೂ, “ಚಂದ್ರಿಕೆ ಸತ್ತು ಹೋದಳು” ಅಂತ ರಾಜ

ಹತ ಹಿಡಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಾದಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ನೌಕರನನ್ನು ಕೂಗಿ “ನಾಗಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸತ್ತು ಹೋದರೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ರಾಜ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ರಾಜನ ಸೇವಕನು ಬರುತ್ತಿರುವನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ನಾಗಣ್ಣ ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ತಾನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ನೋಡಲು ಬಂದ ನೌಕರನು ಎನೂ ಕೇಳದ ಯೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ “ಚಂದ್ರಿಕೆ ಸತ್ತುಹೋದಳು” ಎಂದ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಣಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಆ ನೌಕರನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗದೆ “ನಿಜ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು

ಬಾರೇ" ಎಂದು ತನ್ನ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕಳು ಹಿಸಿದಳು. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಮೊದಲೇ ಅರಿತಿದ್ದ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಈ ಬಾರಿ ನಾಗಣ್ಣನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ, ತಾನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಾಸಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು "ನಾಗಣ್ಣ ನೇ ಸತ್ತು ಹೋದ" ಎಂದಳು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಲಾರದೆ ರಾಜ, ರಾಣಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವತಃ ನಾಗಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋದ.

ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ಬರುತ್ತಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ನಾಗಣ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ ಸತ್ತವರಂತೆ ತಲಾ ಹಿಂದೊಂದು ಕಡೆ ಮುಸುಕು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿ ಕೊಂಡರು. "ನಾಗಣ್ಣ ಹೆಂಡತಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಳೆಂಬ ದುಃಖದಿಂದ ಯಾವುದೋ ವಿಷ ಕುಡಿದು ಸತ್ತಿರಬೇಕು" ಎಂದ ರಾಜ. "ಅದೇನು ಮಾತೂ ಅಂದ್ರೆ, ಚಂದ್ರಿಕೆ ಪತಿ ವ್ರತೆಯಾದುದರಿಂದ ಪತಿ ಸತ್ತಮೇಲೆ ಜೀವಿ ಸುವುದೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು" ಎಂದಳು ರಾಣಿ.

ಮತ್ತೆ ಶುರುವಾಯಿತು ವಾದ. ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೊದಲು ಸತ್ತು ಹೋದರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಗ್ರ ಹಾರ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದ ರಾಜ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ನಾಗಣ್ಣ ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ರಾಜನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು "ನಾನೇ ಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲು ಸತ್ತುಹೋದವನು" ಎಂದ.

ಚಂದ್ರಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಏನು ಕಡಿನೆ? ಅವಳೆದ್ದು ರಾಣಿಯ ಪಾದಗಳಬಳಿ ಸೇರಿ "ಅಮ್ಮಾ ಮೊದಲು ನಾನೇ ಸತ್ತುಹೋದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಜೀವಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ "ಇದೇನು ಹೋಗೋ ಕಾಲ ವೋ ನಿಮಗೆ. ಬದುಕಿದ್ದೇ ಸತ್ತಂತೆ ನಟಿಸಿ ದಿರಿ" ಎಂದರು ಎಲ್ಲರೂ.

"ಉದರನಿಮಿತ್ತಂ ಒಹುಕೃತನೇಷಂ" ಎಂದ ನಾಗಣ್ಣ. "ಕೋಟಿ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ ಗೇಣು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ" ಎಂದಳು ಚಂದ್ರಿಕೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ನಕ್ಕರು. ರಾಜನು ನಾಗಣ್ಣನಿ ಗೊಂದು ಅಗ್ರಹಾರ ಕೊಟ್ಟ; ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಅಗ್ರಹಾರ ಕೊಟ್ಟಳು ರಾಣಿ.

ಕೃತ ಪ್ಪು

ವೇಮಗಿರಿ ಅಂತ ಒಂದು ಊರು. ಅಲ್ಲಿ ಗೌರಮ್ಮ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಜೀವಿಯೊಬ್ಬ ಇದ್ದಳು. ಹರಕು ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಸ್ತಿವಂಜರ ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಆಕೆಯೇ ಗೌರಿ ಎಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿ ಆಕೆಯ ತಾವತ್ರಯ ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವಾಗ ಎಳುವಳೋ ಎನೋ, ನಾಲ್ಕೈದು ಮನೆಗಳ ಮುಸುರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಳು. ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಲಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಹಾಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಾಡಿಕೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರುವಳು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವಳು. ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ತಿಂಡಿಗೆ ಕಳೆದು ಎನೋ ಒಂದೆರಡು ಪುಡಿ ಕಾಸು ಕೊಡುವರು. ಕುಟ್ಟಲು ಹೋಗಿ ನುಚ್ಚು, ತವುಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಳು. ಬೆಳಕಿರುವಾಗಲೇ ಊರಾಚೆ ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಸಗಣೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೆರಣೆ ತಟ್ಟುವಳು.

ಈ ರೀತಿ ಗೌರಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟು ಕ್ರಮಪಡುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಬೆರಣೆ ಮಾರಿ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರಿ, ದಾಸಿಗಿಂತಲೂ ಹೀನವಾಗಿ ಜೀವರು ಸುರಿಸಿ ಸಂವಾದಿಸುವ ಈ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಯಾರಿಗಾಗಿ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಬಹಳ ಜನ.

ಆಕೆಗೆ ರಾಮಯ್ಯ ಅಂತ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ಅವನನ್ನು ಸಲಹಲೋಸುಗವಾಗಿ, ಗೌರಿ ಈ ತಾವತ್ರಯವೆಲ್ಲಾ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ರಾಮಯ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕು, ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಹೆಸರು ಉಳಿಸಬೇಕು, ಅಂತ ಗೌರಿಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ, ಹರಕು ಅರಿವೆ ಉಟ್ಟು, ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಂಜಾವಿನಿಂದ ಸಂಜೆವರೆವಿಗೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಗೌರಿ ಎಲ್ಲ ಮಾಡು ಪಟ್ಟು ಮಗನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ

ತಾಯಿ ಮನುಕೆ ತೋರಿದಷ್ಟೂ, ರಾಮಯ್ಯ ದುಬಾರಿಯಾಗಿ ಕರ್ತು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ತಾನು ತಿನ್ನದಿದ್ದರೂ, ಮಗನಿಗೆ ಆಕೆ ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಡುವಳು. ಕೇಳಿದ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಂಡುಕೊಡುವಳು. ಆದರೆ 'ನನಗಾಗಿ ತಾಯಿ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವಳಲ್ಲಾ, ನಾನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಿತವ್ಯಯವಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ಕಷ್ಟ ತುಸವಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂಬ ಅಲೋಚನೆ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಕಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ತಿಂದು, ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಮಗ ಈ ರೀತಿ ಹಣ ವೋಲುಮಾಡಿ ದಷ್ಟೂ ಗೌರಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮವೇ ಹೊರತು ಆಕೆ

ಎಂದೂ ಒಂದು ಬಿರುಸುಡಿ ಅಡಲಿಲ್ಲ. 'ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ದೊಡ್ಡನನಾದಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರುತ್ತೆ' ಎಂದು ಸಹನೆಯಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಯಸ್ಸು ಆದಂತೆ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರುವ ಬದಲು ತುಂಟತನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಾಮಯ್ಯ ಸ್ಕೂಲು ಫೈನಲ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾಯಿ ತುಂಬಾ ಸಂತಸಗೊಂಡಳು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಆಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಓದಿ ರಾಮಯ್ಯ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದ. ಇನ್ನು ಗೌರಿಯ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ. 'ಇನ್ನೇನು ನನ್ನ ಮಗ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ತಂದು ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯಿತು. ನಾನಿನ್ನು ದೇಹ ಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

ವೇಮಗಿರಿಯ ಜಮೀನುದಾರರು ಬಂಗಾರಯ್ಯ. ಆತನಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೇನು ಲಾಭ. ಬರುವ ಆದಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಂಬಿಕೆಯಾದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನನ್ನು

ಚಂದಮಾಮ

ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಬಂಗಾರಯ್ಯನ ಅಪ್ಪಸ್ನೇಹಿತ ರಾಘವಯ್ಯ ಎಷ್ಟೋ ಜನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತೋರಿಸಿದ. ಬಂಗಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸರಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಂಗಿಷ್ಟ ರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ರಾಮಯ್ಯ ನೋಡಲು ಸುರೂಪಿ; ಸೂಟಿಯಾದ ಹುಡುಗ; ವಿದ್ಯಾವಂತ. ವೇಷ ಭಾವಗಳಿಂದ ಅಕರ್ಷಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವಾಮ್ಯವುಳ್ಳವನು. ಇಂಥಹ ರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ಬಂಗಾರಯ್ಯ ಮಾರು ಹೋದ. ಇಂದಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಹುಡುಗ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದು ಆತನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡ.

ಆದರೆ ಹಿಂದು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಏಕಾಏಕಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದೆಂದರೆ ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯವೇ? ಹುಡುಗನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟ ಬಂಗಾರಯ್ಯ. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ವಕ್ಷಿ ಗೌರಿ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬೆರಗಿನ ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ, "ಲೋ ಮಗೂ, ರಾಮಯ್ಯ" ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು.

ರಾಮಯ್ಯ ಬಾಕುರೀಕಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬಂಗಾರಯ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಸಾಹೇಬರ ಬಂಗಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಆ ಕೋರೂ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿದೆ.

ಹುಡುಗನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂಗಾರಯ್ಯ ಅಕ್ಷಯವಟ್ಟ. "ನಮ್ಮ ಜಮೀನುದಾರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಮೈಸೇವರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನಾರೂ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ. ನಾಳೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡು" ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಹುಡುಗ ಹರ್ಷಗೊಂಡ.

ಬಂಗಾರಯ್ಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ರಾಮಯ್ಯ ಆತನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅಸ್ತಿಪಂಜರದಂತಿದ್ದು, ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೌರಿಯಕಡೆ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ "ವಾಪ ಈಕೆಯಾರು" ಎಂದ ಬಂಗಾರಯ್ಯ. ಅಸ್ತಿ ಯಿದ್ದ ಅಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಾಯಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ. ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ತಡಬಡಿಸದೆ "ನಮ್ಮ ಮನೆ

ಕೆಲಸದವಳು" ಎಂದ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ಬಂಗಾರಯ್ಯ.

ಮರುದಿನ ಮತ್ತೆ ಬಂಗಾರಯ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ರಾಘವಯ್ಯ ಬಂದ. ಬಂಗಾರಯ್ಯ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಹೇಳಲು, ರಾಘವಯ್ಯ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ. "ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಜಮೀನುದಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಮಯ್ಯ ಅರ್ಹನಾದವನು. ವಾಸ, ಅವನ ತಾಯಿ ಗೌರಿಯ ಕಷ್ಟಗಳು ಇಂದಿಗೆ ತೀರಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಅನಂದವಾಗಿದೆ" ಎಂದ. ಎನೋ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದವನಂತೆ ಗಬಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಬಂಗಾರಯ್ಯ "ಯಾರು? ಅವನ ತಾಯಿ ಗೌರಿಯೇ? ಆಕೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದು" ಎಂದ ಆತುರದಿಂದ.

"ಯಾರೇನು? ಸದಾ ಬೆರಗು ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಮನೆ ಹೊಸಲಿನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾಳೆ ಆಕೆ. ಆ ಅಸಿ ವಂಜರ ನಿಮಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ ರಾಘವಯ್ಯ.

"ಆಕೆ ಅವನ ತಾಯಿಯೇ?" ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಬಂಗಾರಯ್ಯ ಸೋತು ಹೋದವನಂತೆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ. ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿಯಾದಮೇಲೆ ರಾಘವಯ್ಯ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

ಬಂಗಾರಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಮಯ್ಯ ಸೊಗಸಾಗಿ ಪೋಷಾಕು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಎಜಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಜವಾನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಕರೆ ಬರುವುದೆಂದು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಯ್ಯನ ಕೈಗೆ ಮರುಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿಯೇ ಆತನ ಕಾರ್ಡ್ ವಾಪಸು ಬಂತು. ಆತುರದಿಂದ ಅದನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿತ್ತು "ಜೆತ್ತ ತಾಯಿ ಮುನ್ನೇ ಅಲ್ಲವೆಂದ ನೀನು, ಬೇರೆ ಯಾವ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಲೂ ಹಿಂದೆಗೆಯಲಾರೆ. ಬಂದ ದಾರಿ ಹಿಡಿ, ನಡೆ"

ರಾಮಯ್ಯ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ.

ರಾಮರಾವಣರ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯಿತು. ಲೋಕಕಂಟಕನಾದ ಹತ್ತು ಕಿರಗಳ ರಾವಣಾ ಸುರನೂ, ಆತನ ಪರಿವಾರವೂ ಸಾಕವಾದಂ ತಾಯಿತು. ಹೌದೋ! ಅವತಾರವುರುಷ ನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನೂ ಆತನ ಪರಿವಾರವೂ ಜಯಘೋಷನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಿವಾರ ಯಾರು ಅಂತ ಕೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಕಪಿವೀರರು! ಈ ಮಾತನ್ನು ಸಾವು ಮರೆಯಲೇ ಕೂಡದು.

‘ಬಂದ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇಕಿರಬೇಕು? ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋಗೋಣವೇ?’ ಎಂದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ. ಕೂಡಲೇ ವಿಭೀಷಣನು ಹೋಗಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನ ತಂದ. ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವೆಂದರೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಮಾನ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹತ್ತಿಕೂತರೂ ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಜಾಗವಿರುತ್ತಿತ್ತಂತೆ.

ರಾಮ, ಸೀತೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತಿತರಪ್ರಮುಖರು ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ

ಹನುಮಂತನೂ ಹತ್ತಿದ. ಕಪಿಪೇನೆಗೆ ನಾಯಕರಾದ ಅಂಗದ, ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳು ಕೆಳಗೇ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹತ್ತೊಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಪಿವೀರರೆಲ್ಲಾ ಬಾಲಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ಕೈ ಹಿಡಿಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ‘ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂಬಂತೆ ಅವರ ಕಡೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಒಂದು ನೋಟಬೀರಿದ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ, ‘ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು’ ಎಂದರು ನಾಯಕರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಮನು ಕಪಿವೀರರೆಲ್ಲರ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ. ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅತುರ ಅವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸಿತು. ಕಪಿ ವೀರರು ಗುಸಗುಸ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಹುಷ್’ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಗದರಿಸಿದರು ನಾಯಕರು. ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಪಿವೀರರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅರಂಭಿಸಿದರು. ‘ಏನು, ನಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲೇ ಗಲಾಟೆಯೇ?’ ಎಂಬಂತೆ ನಾಯಕರು ಅವರ ಕಡೆ ತೀವ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು.

ಇಷ್ಟಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಲಾರನೇ ಆ ಸುಗುಣಾಭಿರಾಮ. "ಅಂಗದಾ, ಸುಗ್ರೀವಾ, ಕಪಿವೀರರನ್ನು ನೀವು ಭಯಪಡಿಸಬೇಡಿ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಬಿಡಿ. ಅವರೇನೂ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ವೀರಪುಂಗವರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವ ಕಾಲ ದಾಟಿ ಹೋಯಿತು. ಅನುರಾಗ ಸೂಸಬೇಕಾದ ಸಮಯವಿದು...." ಎಂದ ಶ್ರೀರಾಮ. ಹೀಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಕಪಿವೀರರು ಬಾಲಬಿಚ್ಚಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ 'ಹು' ಎಂದು ಕಿರುಚಿದರು.

ಆಗ ವಾಲಯ್ಯ ಎಂಬ ಕಪಿವೀರನು ತಾನು ನಿಂತಿದ್ದ ಸಾಲಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು "ಸ್ವಾಮಿ, ಅಭಯ ನೀಡಿದಿರಾಡ್ದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿವಿ ಸಿ ಕೊಳ್ಳುವೆವು. ರಾಮನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವೀರರು ನಾವು. ಬಂದ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಠಾತ್ತನೆ ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೋಗುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ? ನೀವೇ ಕೇರಿ. ನಮ್ಮ ರಾಮಪ್ರಭುವೇ ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿಸುವವರು ಯಾರು? ನಮ್ಮ ಆತಿಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸು ವವರು ಯಾರು? ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇ ನಾದರೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮನ್ನಿಸಿ" ಎಂದ.

"ಅದಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನಾದರೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವಿರುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂದೇಹವೇಕೆ? ಯಾರದೇನು ಹೋಗುತ್ತೆ" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ.

ಇವರು ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಬಿಟ್ಟೆ ಮಾತನಾಡುವು ದನ್ನು ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. "ನೋಡಿದೆಯೇನಣ್ಣಾ. ಈಗಲೇ ಇವರಿನ ರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಾ ನಗು ತ್ತಾರೆ" ಎಂದ.

ತಮ್ಮನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿ, ಶ್ರೀರಾಮನು

“ವಾಲಯ್ಯಾ ನೀನೇನೂ ಆತುರಪಡಬೇಡ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿತು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ದಿವ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವಿರುವಾಗ ನಮಗೇನು ಕೊರತೆ. ಈ ವಿಷಯವೊದಲೇ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ನುರೆತು ಬಿಟ್ಟಿ.....” ಎಂದು ತನ್ನ ಮಂದಮುತಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

“ಹೌದೋ...ಎಂತಹ ಪೋಷಾಟಲು ನಡೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕಪಿವೀರರ ಕೋರಿಕೆಗಳೇನೇನಿದೆಯೋ ಈಗಲಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಸಲಹಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು ಜಾನಕಿ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿಪೋತ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಹೆದರುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಬಂದು “ರಾಮದೇವರೇ, ಯಾರೇನು ಬೇಡಿದರೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನದೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿರುವಾತ ನೀನು. ಗೆಡ್ಡೆಗೊಸು, ಸೊಪ್ಪುಸದೆ ಆಗಿದಾಗದು ಬೇಜಾರಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮಂತಹ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು ರುಚಿಕರವಾದ ಲಾಡು ಫೇಣಿಗಳನ್ನು ಭುಜಿಸುವಿರಿ. ನಾವು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳ ಸವಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಕೂಡದೇ” ಎಂದು ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ತಿಳಿಸಿದ.

ಅನಾಯಕವಾದ ಈ ಕೋರಿಕೆ ಕೇಳಿಸಿಕಾರಾಮರು ನಸುನಕ್ಕರು. “ಮೊದಲೇ ಕೋತಿ. ಅವರಲ್ಲೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳ

ಸಿದ ಉತ್ತಾಹದ ಸಮಯ. ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಮೈಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇವರು ಇನ್ನೂ ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾರೆ ಕೋರಿಕೆಗಳೇನನ್ನು ಕೋರುವರೋ” ಎಂದು ಊಹಿಸಿ ಹನುಮಂತನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೊಂಕರಿಸಿದನು. ಕಪಿವೀರರು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದರು.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಕೋರಿಕೆ ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಶೀರಾಮನು “ಹಾಗೇ ಆಗಲಿವ್ವಾ. ಲಾಡು ಫೇಣಿ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪದೆ ತಿನ್ನುವಿರಂತೆ. ಅಯೋಧ್ಯೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಟಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತಡವೇಕೆ, ಬನ್ನಿ” ಎಂದ.

ಗಿರಗಿರ ಬಾಲ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಕಪಿವೀರರೆಲ್ಲಾ
ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿದರು. ಝಂಕಾರಮಾಡುತ್ತಾ
ವಿಮಾನ ಗಗನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹಾರಿ, ಸ್ವಲ್ಪ
ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಯೋಧ್ಯಾವುರಿಯನ್ನು
ಸೇರಿತು. ಆಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದತಕ್ಷಣ
ಮೊದಲು ಸೀತಾರಾಮರು ಕಪಿವೀರಿಗೆ
ಔತಣದ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಹನು
ಮಂತ ಉಸ್ತುವಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ.

ಒಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಸಾಮಗ್ರಿ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಜೊತೆಗೂಡಿದವು. ಮತ್ತೊಂದು
ಗಂಟೆಗೆ ಪಂಚಭಕ್ಷ ಪರಮಾತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು “ಎಲ್ಲರೂ
ಬಂದು ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಬಡಿಸು
ತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಹನುಮಂತ ಹೇಳಿದ.

ಹನುಮಂತನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ
ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾ
ದರೂ ಆಯತೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಿಂದರೋ
ಒಂದು ಸೊಂಡೆಕಾಯಿ ಬಂದು ಕಪಿವೀರ
ನೊಬ್ಬನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ವೀರನು ಆ
ಕಾಯಿಯನ್ನು ತದೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ,
ಒಳಗೇನಿರುವುದೋ ಎಂದು ಆತುರದಿಂದ
ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಚುಕಿದ. ಪುಸಕನೆ
ಒಂದು ಬೀಜ ಕಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ
ಹಾರಿತು.

“ಎಲ ಎಲಾ, ಗೇಣುದ್ಧ ಇಲ್ಲ, ನನಗಿಂ
ತಲೂ ಎತ್ತರ ಹಾರೋಣವೆಂದೋ ನಿನ್ನ
ಉದ್ದೇಶ” ಎಂದು ಆ ವೀರನು ಆ ಬೀಜ
ದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ನೆಗೆತ ನೆಗೆದ. “ನಮ್ಮ
ಸೋದರ ಏಕೆ ಹಾರಿದನೋ, ಏನು ಪ್ರಮಾದ
ಸಂಭವಿಸಿತೋ, ನಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡ
ದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ?” ಎಂದುಕೊಂಡು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವೀರನು ಹಾರಿದ. ಈ ಇಬ್ಬರು
ನೆಗೆದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಕಾರಣ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ
ದೆಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬನೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನೂ
ಬಂದು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಎಗರಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಚದುರಿಹೋಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂ
ದೆಡೆ ಸೇರಿ ಜಗಿದಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹನ.ಮಂತ “ಏನೋ,
ಏನಿದು ಗೊಂದಲ. ಆಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ
ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ತಿತಿ? ನಮ್ಮ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು
ನೋಡಿಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಪಿಗಳೆಂದ

ಎಂದು ಗೇರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಟದ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಲಭೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಮಾತ್ರ ಎಷ್ಟೊಂತ ಸಹಿಸುತ್ತಾನೆ....” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಹಾಕಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಲಾಡೂ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಸೀತಾರಾಮರು ತಾವೇ ಬಡಿಸಲು ಬಂದರು. “ಹನುಮಂತಾ, ನಮ್ಮ ವೀರರ ಮೇಲೇಕೆ ಬೇಸರವಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆ? ನೋಡು, ಪಾಪ, ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ. ಹೆಚ್ಚು ಗಲಭೆ ಮಾಡಿದ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ ಆ ವೀರನಾರು? ಆತ ನಿಗೆ ಎರಡು ಲಾಡೂ. ಅದೇ ಆತನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ” ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಿನವರು ಅಲ್ಲೇ ಸರಿಸಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ‘ಇವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ಪರವಾಯಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹನುಮಂತ ಧೈರ್ಯಗೊಂಡ.

ಜಾನಕಿ, ರಾಮರು ಬಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಂದು ಕಪಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಮತ್ತೊಂದು, ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಾಡೂಗಳನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿತು. ಮಗ ದೊಬ್ಬ ಕಪಿವೀರನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ,

ಜಾನಕಿಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಹೋದ, ಏನೋ ತುಂಬಾ ತಿಳಿದವನಂತೆ.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಅನಂದ ದಿಂದಲೇ ಇದ್ದರು. ನಿಜವಾಗಿ ಕಪಿವೀರರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಷ್ಟೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಸಡುವ ಯಾತನೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆ ಹನುಮಂತನೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಕಪಿವೀರರನ್ನು ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ “ಹನು ಮಂತ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಗಲಾಟ ನಮಗೆ ಮುದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೂ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲ.

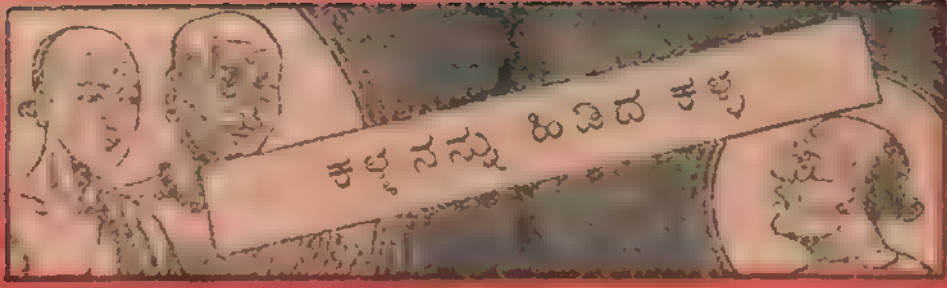
ಅದು ನಿಷ್ಕಪಟವಾದ ಆನಂದ” ಎಂದ.
 ಔತಣ ಮುಗಿಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಪಿವೀರ
 ನನ್ನೂ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ
 ಮೂರ್ತಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಮೈದಡವಲು, ಅವರಿಗೆ
 ಯುದ್ಧದ ಬಳಲಿಕೆ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ತರುವಾಯ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪಟ್ಟಾಭಿ
 ಷೇಕಕ್ಕೆ ಅತಿ ವೈಭವವಾದ ಏರ್ಪಾಟುಗಳು
 ನಡೆದವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ
 ಚಂದ್ರನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಪಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ,
 ಅವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಕುರಿತು ಪ್ರಶಂಸೆ
 ಮಾಡಿದ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ತುಂಬಿದ
 ಸಭೆಯಲ್ಲಿ “ಓ ಮಹಾವೀರರೇ, ಭೂಲೋಕ
 ದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಕಥೆಯೊಂದಿಗೆ ರಾಮನಿಗೆ
 ಸೇವೆಗೆ ಲಂಕಿತವಾದ ಕಪಿವೀರರ ಗುಣ
 ಗಾನವೂ ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಕಪಿ
 ವೀರನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಮಾನವನಿಗೆ
 ರಾಮಾಯಣ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದು.
 ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧ

ವಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷವೇ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷ
 ವೆಂದು ಎಣಿಸುವುದರಿಂದ, ಮಾನವರು
 ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ
 ದಂತೆ ತಿಳಿಯುವೆನು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಇನ್ನುಮುಂದೆ
 ನೀವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು
 ಸೇರಿ ವಾಸಮಾಡಿ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಭಕ್ತಾದಿ
 ಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ರಾಮಾಯಣ
 ನೆನೆದು ಧನ್ಯರಾಗುವರು. ನೀವು ಮಾಡಿದ
 ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಇದೇ ನಾನು ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ”
 ಎಂದು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನುಡಿದ
 ರಾಮ.

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳು
 ತ್ತಿರಲು ಜಯದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಿದವು.
 ಕಪಿವೀರರಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.
 ಕಪಿವೀರರು ಬಾಲ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಸೀತಾರಾಮ
 ರಿಗೂ, ಹನುಮಂತನಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
 ಅವನಿಗೆ ಪಡೆದು, ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ
 ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

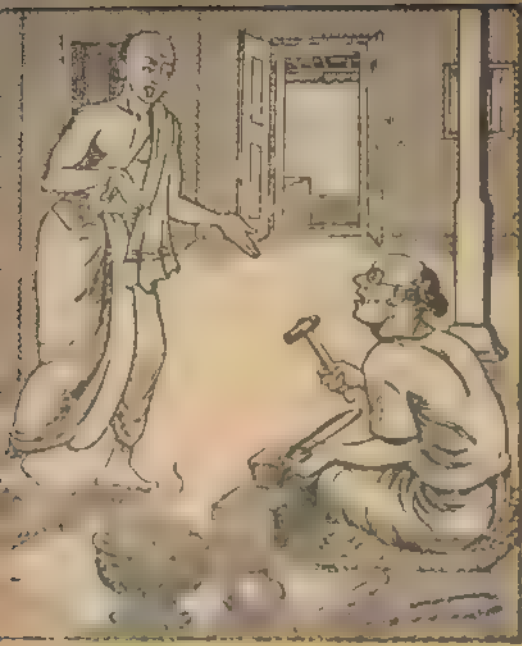
ಒಬ್ಬ ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲೆಡ್ಡರಮೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗುರುಕುಲವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಎಷ್ಟೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರುಗಳು ಮಹಾಪಂಡಿತರೆಂದೂ, ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತರೆಂದೂ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕೀರ್ತಿ ಹರಡಿತು. ಈ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕನುಂದಿ ಎದ್ದಾರ್ಥಿಗಳು ಓದಿ ಎದ್ದಾರ್ಥಿಗಳು ಆತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ದೂರಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಮಮತೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಹುಡುಗನ ರೂಪು, ರೇಖೆ, ಏನಯ ವಿಧೇಯತೆ, ಬುದ್ಧಿಕುತಲತೆಗಳು ಆತನನ್ನು ಬಹುಬೇಗ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೇ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿ, ತನಗೆ ಒರುವ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರೆದು ಕುಡಿಸಿದ. ಹುಡುಗನೂ ಸಹ ಗುರುಗಳ ಕುಶ್ರೂಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಓದಿಕೊಂಡು, ಬೇಗ ಬೇಗ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡ. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನ ಕುಡಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗಿತ್ತು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವುದು? ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಬಂತು. ಎಷ್ಟೋ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಒಂದೂ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದರೂ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ಕಾಣಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಗೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಒಂದು ಅಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು ಗುರುಗಳಿಗೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಹುಡುಗ ಹತ್ತಿರವಿರುವಾಗ ಶ್ರಮ

ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಜನ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ಆ ಹುಡುಗ ತನ್ನನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿದ ಶಿಷ್ಯನಾದುದಕ್ಕೂ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಳಿಯನಾದುದಕ್ಕೆ ಗುರು ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಉಬ್ಬಿಹೋದರು. ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಹಾಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಗುರುಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗಿರಲು ಮಗಳಿಗೆ ಒಡನೆ ಮಾಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಕ್ಕಸಾಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಗುರುಗಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದಾಗಿ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಡನೆ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಮೋಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಊಹೆ. ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಅಳಿಯ ಮತ್ತು ಮಾವ ಸರದಿಪ್ರಕಾರ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಗುರುಗಳು ಜಪ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ನಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪನ ಎದುರಾಗಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಳಿಯ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕೊಟಿಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ಒಂದು ಸುತ್ತಿಗೆ ಎತ್ತು ಹಾಕಿದ. ಆ ಎಟಿನ ಸದ್ದು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಅಳಿಯ ಹಿಡೋಡಿ ಬಂದು “ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪ, ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮರೆಸಿ ಮಾಯ

ನಹಿಸಿ ಊರೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಶಿಷ್ಯ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಹುಡುಗ ಸದ್ಗುಣ ಸಂಪನ್ನನು. ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವನು. ನಿಜ ವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಂತಹ ಹುಡುಗ ಸಿಗುವುದೇ ಅಪರೂಪ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾಗುವುದು ಸಂಭವಿಸಿದೆ” ಎಂದು ತಲೆ ಅಡಿಸಿದ. ಮರು ಆಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಶುಭಮುಹೂರ್ತ ನೋಡಿ, ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿಜೃಂಭನೆಯಿಂದ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದ.

ಅಪೂರ್ವವಾದಂಥಹ ಈ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿದರು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಮೇಲಿರುವ ಅನುರಾಗಕ್ಕೂ,

ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದ. ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪನ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ “ಅಲ್ಲ, ಕಂಬಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿವೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ಯಾಕಪ್ಪಾ, ಹಾಗೆ ಬಿಳಿಪಡಿಸಿಲ್ಲವೆ. ಅಸಲು ಬಂಗಾರವ ಪಟಗೂ ಮಿತ್ರವಾದ ಬಂಗಾರಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಭೇದ ತಿಳಿಯಲಾರೆನೆಂದುಕೊಂಡೆಯಾ? ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಆಟಗಳಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ.

ಈ ಗಲಾಟೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುರುಗಳು ಎದ್ದು ಬಂದರು. “ಏನಯ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪ, ನಂಬಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇದೇಯೋ ಮಾಡುವುದು” ಎಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪ ಸಂಬಾಳಿಸಿಕೊಂಡು “ಬಾಬೂ, ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕುಟಿತಂಗಬೇಡಿ. ಅಳಿಯಂದಿರ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು. ಅಂತಹವರು ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುದು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟ. ಆದರೆ....” ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. “ಹೇಳಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಪ. ಸಂದೇಹವೇಕೆ?” ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಅವಸರ ಪಡಿಸಿದರು.

“ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳು ಏಕೆ ಆಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡೀಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಂಗಾರ ಬೆರಕೆ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ವಾಸ್ತವ. ಆದರೆ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅಸಲು ಬಂಗಾರವೋ, ಮಿತ್ರ ಬಂಗಾರವೋ ತಿಳಿಯಲು ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ

ಗೊತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಅಳಿಯಂದಿರು ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದರೋ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಆತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಲಭಿಸಿತೋ ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದ.

ಗುರುಗಳು ಅಳಿಯನನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಕೇಳಲು ಆತನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹುಡುಗನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಂತೆಯೂ, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತಂತೆಯೂ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಗುರುಗಳು ಅಳಿಯನನ್ನೂ ಮಗಳನ್ನೂ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಊರಾಚಿ ಒಂದು ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡು ವಂತೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದರು.

ಲಂಚಗೂಳಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉದ್ಯೋಗಿ ಲಂಚ ಪಡೆದು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೂಡಲೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು "ನಾಳೆಯಿಂದ ಊಟಕ್ಕೆ ಆರ.ವಿಧವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಲಂಚದ ಸಮಾಚಾರ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದು ಆತನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲಸ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಅಡಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೂಗಿ "ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಹೋಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಆರವಿಧ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಬೇಡ. ಯಾವುದೋ ಒಂದೆರಡು ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ಸಾಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆತ. "ಹಾಗೇ ಆಗ ಬಹುದು ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದ ಅಡಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದ ಅಡಿಗೆಯವ. "ಆಗಲೇ ಆಗಿ ಹೋಯಿತೇ" ಎಂದೆನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ. ಬಹು

ವಿಧವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ತಯಾರಾಗಿವೆ. "ಏನಯ್ಯಾ ಎರಡೇ ಎರಡು ಪದಾರ್ಥ ಸಾಕು ಅಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಿಧಾನವಾಗಿ "ಹೌದು ಹೇಳಿದಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೇ ನಿಮಗೆ ಎರಡೇ ಎರಡು ಪದಾರ್ಥ ಓಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲೇನೆ" ಎಂದ. "ಮತ್ತೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಏನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಯಜಮಾನ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ.

"ನಾನು ಯಥಾವ್ಯಕ್ತರ ಆರು ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲೇನೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಎರಡು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಡಿಸುತ್ತಿರುವೆನು" ಎಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. "ಏನಿದು, ಏತಿ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರೀತಿ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ ಯಜಮಾನ. "ಏತಿ ಪ್ರೀತಿ ಏನಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಇದರಲ್ಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಹೋದುದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಆಪ್ತನೆ ಕೊಡಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಉದ್ಯೋಗವೇನೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಎರಡೇ ಪದಾರ್ಥ ಉಣ್ಣಲು" ಎಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಬೆಕ್ಕ ಸಬೆರಗಾದ ಯಜಮಾನ. "ನಿಜ ನಿಜ. ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೌಕರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ" ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ಅಡಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲು ತೋರಿಸಿದ.

ಮಾತುಗಾರ ಸನ್ಯಾಸಿ

ಹಿಂದುವಾರಿ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ರೈಲುಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮದ್ದೂರು ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟು ಕಲೆಕ್ಷರು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಬಂದ. ಟಿಕೆಟು 'ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿ, ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ.

"ಇದೇನಯ್ಯಾ ಸನ್ಯಾಸಿ, ಈ ಪಾಲು ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿರುವೆ. ಗಡ್ಡ ಬೆಳಸಿರುವೆ. ಮೋಸ ಮಾಡುವುದೇ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗವೋ?" ಎಂದ ಟಿಕೆಟು ಕಲೆಕ್ಷರ್. ಅದಕ್ಕೆ ಸನ್ಯಾಸಿ "ನಾನು ಮಾಡಿದ ಮೋಸವೇನಿದೆ? ಸತ್ಯದಲ್ಲೇ ದೇವರಿವ್ವಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾರೆಯೆರೆಯುವೆವು. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹಣವಿರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಅದಕ್ಕಿಂತಲೇ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ರೈಲ್ವೇಯವರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ.

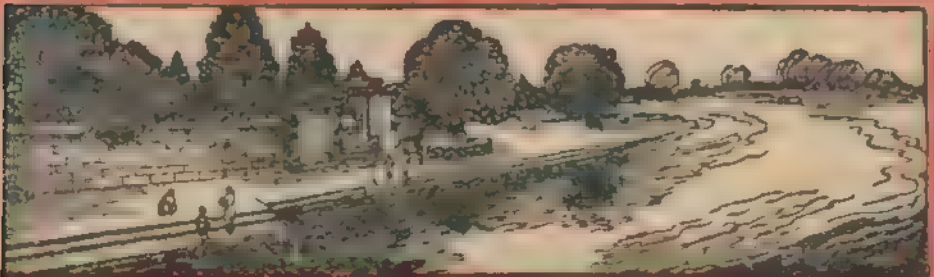
"ಟಿಕೆಟು ಪಡೆಯದಿದ್ದವರನ್ನು ಕಳಗಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ರೈಲ್ವೆ ಕಾನೂನಿದೆ." ಎಂದ ಟಿಕೆಟು ಕಲೆಕ್ಷರ್. "ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳಿಗೆ

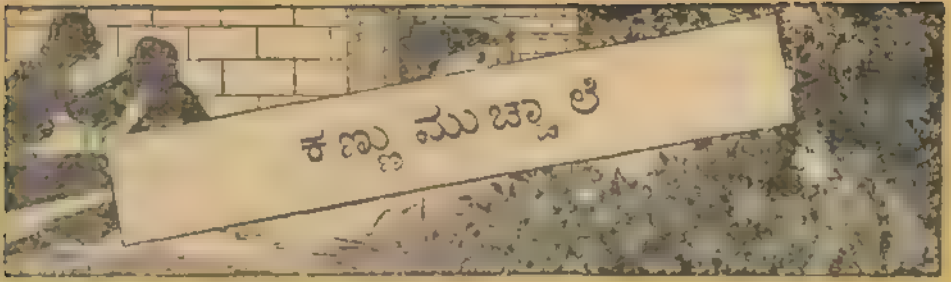
ಪೋಗುವೆವು. ಎಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮಾತ್ಮರಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಕೊಟ್ಟ ಪಾಲಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರೂ ವನರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದ ಸನ್ಯಾಸಿ. "ರೈಲಿನಿಂದ ಇಳಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರ. ಕೇಸು ಹೂಡಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರಿಸುವರು" ಎಂದ ಟಿಕೆಟು ಕಲೆಕ್ಷರ್. "ಹಾಗಾದರೆ ಮತ್ತೂ ಉತ್ತಮ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಊಟ ಇಡ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವತ್ತೇನು ಬೇಕು?" ಎಂದು ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ ಸನ್ಯಾಸಿ.

"ಹಾಗಾದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದೇವರ ಮಾತೇನಾಯಿತು? ಮೋಕ್ಷಸಂಪಾದಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಪರಿಶಾಸ ಮಾಡಿದ, ಟಿಕೆಟು ಕಲೆಕ್ಷರ್.

"ಮುಗಿಸಂತೆ ತೋರುವೆ ನೀನು. ಇಲ್ಲಿರುವ ದೇವರು ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಭಗವಂತ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ. ನಮಗೆ ಸೆರೆ ಮನೆಯೂ ಒಂದೇ, ಅರಮನೆಯೂ ಒಂದೇ" ಎಂದು ನಮನಗೆಯಿಂದ ನುಡಿದ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿ.

ಬೇರೆ ಪಕ್ಷಿ ಹಾಕಲಾರದೆ ಟಿಕೆಟು ಕಲೆಕ್ಷರ್ ಆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಇಳಿದುಹೋದ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆ

ಚಂದ್ರನಗರ ರಾಜನಿಗೆ ಚಂಪಕದಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಚಂಪಕದಲ್ಲಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆಯೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗಳು, ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಕುವರಿ, ಗುರುವಿನ ಕುಮಾರ್ತಿ, ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಜೊತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮುದಿದಾಸಿಯನ್ನು 'ಅಜ್ಜಿ' ಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆ ಅಡುವಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಅಟದಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಚಂಪಕದಲ್ಲಿ ಯನ್ನು ಇತರರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಅಶಕ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಗೋಳಾಡಿಸಿ, ಕಡೆಗೆ ಅ ಹುಡುಗಿಯೇ ತಾನು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೊದೆಯಿಂದ ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ 'ಕೂಹೂ' ಎಂದು ರಾಗವೆಳೆದು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವಳು. ತಾನು 'ಕಳ್ಳಿ' ಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇತರರನ್ನು ಸುನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಬಿಡುವಳು.

ಶುಕ್ಲವಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಚಂಪಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿ, ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಯುವತಿಯಾದಳು. ಅಕೆಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಹಿಂದುದಿನ ರಾಣಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಅತ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. 'ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆ ಅಡುವ ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ವಿವಾಹ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವೆ ನೀನು!' ಎಂದ ರಾಜ.

"ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆಗೇನು ಬಿಡಿ. ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಂದಿರಾದರೂ ಸಹ ಕೆಲವರು ಅಟಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದಳು ರಾಣಿ. "ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ಚಪ್ಪನ್ನಾರು ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಳೋ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೋ" ಎಂದ ರಾಜ. ಆಗ ರಾಣಿ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು "ನನ್ನ ಬಂಗಾರದ ಬೊಂಬೆ. ಚಪ್ಪನ್ನಾರು ದೇಶದ ರಾಜ

ಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡ?" ಎಂದು
ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಚಂಪಕದಲ್ಲಿ "ಯಾರೇನು ಬಂತು.
ನಾನು ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಯಾವ
ರಾಜಕುಮಾರನು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯು
ತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ನನ್ನ ಪತಿ" ಎಂದಳು.

ರಾಣಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ
ದಳು. ರಾಜನು ಚಪ್ಪನ್ನಾರು ದೇಶದ ರಾಜ
ಕುಮಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವಂತೆ
ದಂಗಳರ ಹೊಡೆಸಿದ.

ರಾಜಕುಮಾರರು ದಿನಾ ಗುಂಪು ಗುಂ
ಪಾಗಿ ಬರುವುದೂ, ಚಂಪಕದಲ್ಲಿಯನ್ನು
ಹುಡುಕುವುದೂ, ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು
ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ಪೆಚ್ಚುಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಮನೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವುದೂ, ಹೀಗೇ
ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ರಾಜಕುಮಾರನೂ
ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ
ಯೇ ಆಗಲಾರದೇನೋ ಎಂದು ರಾಣಿಗೆ
ಭಯವುಂಟಾಯಿತು.

"ಹೋಗಲೇ ಬಿಡೇ ಆಮ್ಮಾ, ಮದುವೆ
ಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಹಾಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆ
ಯಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲೇ
ಇಷ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಚಂಪಕದಲ್ಲಿ.
ಚಂಪಕದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನೋ
ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇದ್ದೇ
ಇತ್ತು. ಪಾಂಚಾಲದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರ
ಭಾನುಕುಮಾರನು ತುಂಬಾ ಸುರೂಪ

ಯೆಂದೂ, ತನ್ನಂತೆಯೇ ಆತನಿಗೂ ಸಹ
ಆಟಪಾರಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಯೆಂದೂ ಆಕೆ
ಕೇಳಿದ್ದಳು. "ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆತನನ್ನೇ
ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ದಳು ಆಕೆ. "ಭಾನುಕುಮಾರನು ನನ್ನನ್ನು
ಹುಡುಕಲು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ
ಏಕೆ" ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆತನಿಗಾಗಿ
ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಭಾನುಕುಮಾರನಿಗೂ ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯ
ವಿಷಯ ಗೊತ್ತು. ಚಂಪಕದಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹೇಗಾ
ದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಮದುವೆಯಾಗಬೇ
ಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ತನಗಿಂ
ತಲೂ ದೊಡ್ಡವರೆನಿಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲಾ
'ಕೈಲಾಗದವರೆಂದು' ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರು
ವಾಗ ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಾಗು
ವುದೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸಮ್ಮನಿದ್ದ.

ಚಂದಮಾಮು

ಭಾನುಕುಮಾರನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಸಾಗರನೆಂಬ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ನಿಧ್ವ. ಆತನು ರಾಜಕುಮಾರನೊಂದಿಗೆ "ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಮೀನಮೇಷ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವಾಗುವುದೇ? ಬಾ, ಹೊರಡು. ಇತರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕೆಲಸ ನಿನಗೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ನೀನು ಖಂಡಿತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು" ಎಂದು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ. ಭಾನುಕುಮಾರನನ್ನು ಚಂದ್ರನಗರಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಭಾನುಕುಮಾರನು ಬಂದ ದಿವಸವೇ ಮತ್ತೆ ಆರು ಜನ ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಬಂದರು. ರಾಜನು ಆ ಏಳು ಜನರನ್ನೂ ನೋಡಿ "ಇದು ವರೆವಿಗೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನೂ ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾರದೆ

ಹೋದರು. ನೀವೂ ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ಮೂರ ಬಂದಿರುವಿರಾದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದ. ಚಂಪಕದಲ್ಲಿ ಅನಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು 'ಜೂಬ್' ಎಂದಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಯಾನವನದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು.

ಭಾನುಕುಮಾರನೂ, ಮತ್ತಿತರ ಆರು ರಾಜಕುಮಾರರೂ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿದರು. ಮರಗಳಮೇಲೆ ನೋಡಿದರು. ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲೇನು, ಇಲ್ಲೇನು? ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ನೇಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಜೋಡುಗಳು ಸವೆದು ಹೋದವು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಅವರು ಯಾರೂ ಚಂಪಕದಲ್ಲಿಯ ಸುಳಿವನ್ನು ತಿಳಿಯದಾದರು.

ರಾಣಿಗೆ ಈ ಬಾರಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆದರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಅಂದು ಬಂದ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಬರಬೇಕಾದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಚಂಪಕದಲ್ಲಿಯ ಮಾತೇನು? ಇದೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೀತಿ. "ಮಗಳೇ, ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಹೆಣವಿಟ್ಟು, ಈ ಏಳು ಜನ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿನಗೆ ಅನುರೂಪನೆಂದು ತೋರುವರೋ ಅವನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊ" ಎಂಪು ಮನುಷ್ಯೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

"ಅದೆಂತಹ ಮಾತಮ್ಮಾ. ಹಾಗೆಬೇಕಾಗಿರ್ದರೆ ಅವರನ್ನೇ ನಾಳೆ ಸಹ ಬಂದು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಹೇಳು. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಾತ ನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರ ಕೈಹಿಡಿಯ

ಲಾರೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಳು, ಚಂಪಕವಲ್ಲಿ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಭಾನುಕುಮಾರ ಸ್ನೇಹ ಸಾಗರನೊಂದಿಗೆ ನದಿಯ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ "ಓಂದಲ್ಲ, ನೂರುಬಾರಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೂ ಚಂಪಕವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾರೆವು" ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ. ಸ್ನೇಹಸಾಗರನು "ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದು" ಎಂದು ಅಲೋಚನಾ ಮೆಗ್ಗನಾದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲಿ ಆಟದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕವ್ವ ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಏನೂ ಅರಿಯದವಳಂತೆ "ಯಾರಯ್ಯಾ, ನೀವು?" ಎಂದಳು.

"ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬಂದ ಏಳು ಜನ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ" ಎಂದ ಭಾನುಕುಮಾರ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮುದುಕಿ "ಓಹೋ, ಹಾಗೋ, ನಿನ್ನ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟೇ. ನಾನು ಎಂಟು ಜನ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ಜ್ಞಾಪಕ. ಹಿಟ್ಟಿಟ್ಟೇ...ಈ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟೇ. ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕಿ ನನಗಿರುವಷ್ಟು ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಸಹ ಇವರಿಗಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮರೆವು" ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಸ್ನೇಹಸಾಗರನು ಭಾನುಕುಮಾರನೊಂದಿಗೆ "ಏನಯ್ಯಾ,

ಮಿತ್ರ, ನೀನು ಏಳು ಜನವೆಂದರೆ ಆ ಮುದುಕಿ ಎಂಟು ಎಂದು ವಾದಿಸಿದಳಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಹೋಗಲಿ, ಬಿಡು. ಹುಚ್ಚಕಮಾತಿ ಗೇನು? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಏಳು ಜನರಾದರೇನು, ಎಂಟಾದರೇನು? ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೇನಿ?" ಎಂದ ಭಾನುಕುಮಾರ ನಿರುತ್ತಾಳದಿಂದ. ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಭಾನುಕುಮಾರನು ಮಿಕ್ಕ ಆರು ಜನ ರಾಜವತ್ಸಲೊಂದಿಗೆ ಉದ್ಯಾನವನದ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಹಾಜರಾದ. "ಇನ್ನು ಹುಡುಕಬಹುದು. ತೋಟದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ" ಎಂದು ರಾಜ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಾನುಕುಮಾರನಿಗೆ ಮುದುಕಿಯ ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ

ಬಂತು. ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೋ ಎಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿದ. 'ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸರಿ. ನಾವು ಏಳು ಜನ. ಮುದುಕಿಯ ಮಾತು ಮತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾತು' ಎಂದು ಕೊಂಡ.

ಅವರು ಉದ್ಯಾನವನದ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಮುದುಕಗಳು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೇಸತ್ತು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವ ಕೊಳದಬಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಭಾನುಕುಮಾರ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದ. ಎಂಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಏಳು ಜನ ಎಂಟು ಜನರಾದುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಇದರಲ್ಲೇನೋ ರಹಸ್ಯವಿರಲೇ ಬೇಕು. ಮುದುಕಿ ಅದೇ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಬಂದು ಹೇಳಿರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡ ಭಾನುಕುಮಾರ. ಮಿಕ್ಕ ಏಳು ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಭಾನುಕುಮಾರ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಏಳು ಜನರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಮುಖ ತೀರಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆತನು ನಸುನಗೆ

ಯಿಂದ ಆ ಹೊಸಬನ ಬಳಿಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. "ಯಾವ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರರು ನೀವು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಚಂಪಕವಲ್ಲಿ ಕೋಪವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾ "ನಮ್ಮದು ಯಾವ ದೇಶವಾದರೆ ನಿಮಗೇಕೆ? ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿ" ಎಂದು ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. "ನಾನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳಿವೊದಲು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹುಡುಕಬಹುದು. ಅವಸರವೇನಿಲ್ಲ" ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಆ ಹೊಸರಾಜಕುಮಾರನ ತಲೆಯಮೇಲಿದ್ದ ರುಮಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟ.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಮಿಕ್ಕ ರಾಜಕುಮಾರರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ "ಅಲೆಲೆ, ಕಳ್ಳನೊ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪುರುಷವೇಷದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ಇದೇ ಏನು ನಮ್ಮನ್ನು ವೋಸಗೊಳಿಸಲು ಹೂಡಿದ ಉಪಾಯ?" ಎಂದು ಆಕೆಯ ಚತುರತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

ಬರೆದವರು:— ಟಿ. ಎ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಆರಣಿ.

ಒಂದು ಚುಕ್ಕೆಯಿಂದ ಕುರುವಾಡಿ, ಲೇಖನೆಯನ್ನು ಎತ್ತದೆಯಂತೆಯೂ, ಮತ್ತು ಬರೆದ ಗೆರೆಯಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಬರೆಯದಂತೆಯೂ, ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ. ಮೇಲಿನದು ಅಂತಹುದೇ. ನೀವೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಇಂತಹದೇ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಚಿನ್ನಾ ಗಿಡ್ಡರಿ ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಭಾವಮೈದುನನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಿಂದ ರುಕ್ಮಿ ಪರಾಭವ ಹೊಂದಿದ ವಿಷಯ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಓದಿರುವೆವು. ಇದರಿಂದ ರುಕ್ಮಿಗೂ, ಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ವೈರ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅದೇನೋ ವಾಸ್ತವ. ಆದರೂ ರುಕ್ಮಿಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ತಂಗಿಯಲ್ಲವೇ? ತಂಗಿಯಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ರುಕ್ಮಿಗೆ ರುಕ್ಮಾವತಿಯೆಂಬ ಮಗಳೂ, ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬ ಕುಮಾರನೂ ಇದ್ದರು. ಉಭಯರಿಗೂ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅನಿರುದ್ಧನೆಂಬ ಮಗ ಜನಿಸಿದ.

ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ ಯುಕ್ತ ವಯಸ್ಸು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ರೋಚನೆ ಎಂಬ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಲು ಅತಿ ಮೈಥವದಿಂದ ವಿರ್ಜಾಟುಗಳು ನಡೆದವು. ಕಾಳಿಂಗನೇ ಮುಂತಾದ ರಾಜರು ಮದುವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲರೂ ಆಟ ನೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿರಿಯರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ನೋಟುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಬಲರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಜೂಜಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲೆಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಕಳಿಂಗ ಮುಂತಾದ ರಾಜರು ರುಕ್ಮಿಯನ್ನು. ಆತನಿಗೆ ಆಟ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಸಹ 'ಸರಿ' ಎಂದು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಮೊದಲು ಆಡಿದ ಹತ್ತು, ನೂರು, ಸಾವಿರದ ಪಂದ್ಯಗಳನ್ನು ರುಕ್ಮಿ ಗೆದ್ದ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಕಳಿಂಗನು ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕು ಬಲರಾಮನನ್ನು ಆಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದ. ಬಲರಾಮ ಉರಿದುಬಿದ್ದ. ಮುಂದಿನ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಳೆ ಗೆದ್ದ. ಆದರೂ "ನಾನೇ ಗೆದ್ದೆ" ಎಂದು ರುಕ್ಮಿ ಸುಳ್ಳಾಡಿದ. ಬಲರಾಮ ಕುಪಿತನಾದ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಗೆದ್ದ. ಆಗಲೂ "ನಾನೇ ಗೆದ್ದೆ" ಎಂದು ರುಕ್ಮಿ ಮತ್ತೆ ದಬಾಯಿಸಿದ. "ಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೇಳು" ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ "ಬಲರಾಮ ಗೆದ್ದ; ರುಕ್ಮಿಯ ಮಾತು ಮಿಥ್ಯ" ಎಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿ ನುಡಿಯಿತು. ಆದರೂ ರುಕ್ಮಿ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಲಿಲ್ಲ. "ಆಯ್ಯಾ ನೀವು ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವ ಗೋವಳರು. ನೀವೇನು ಅಕ್ಷವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಲ್ಲ" ಎಂದು ಬಲದೇವನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ರಾಜರು ಈ ಮಾತಿಗೆ ತಾಳ ಹಾಕಿದರು.

ಆಗ ಬಲರಾಮನು ರೊಟ್ಟಿಗಿದ್ದು ರುಕ್ಮಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಎಟಿಗೆ ಕೊಂದು, ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಳಿಂಗನನ್ನು ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಯಾವ ಹಲ್ಲು ಕಿಂದು ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡಿದನೋ ಅವೇ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪಟಪಟ ಉದುರುವಹಾಗಿ ಉದುರಿಸಿದ. ಮಿಕ್ಕ ರಾಜರು ಬಲರಾಮನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಓಡಿದರು.

ಮಾಡಿ ನೋಡಿ

ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಲೋಟಿ ತುಂಬಾ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೋ. ಆ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಲು ಆಗುವಷ್ಟು ಬ್ಲಾಟಿಂಗ್ ಪೇಪರ್ ಚೂರು ಒಂದು ತೆಗೆದುಕೋ. ಆ ಚೂರನ್ನು ನೀರಿನಮೇಲೆ ಹಾಕು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಕಾಗದ ನೀರನ್ನು ಹೀರಿ ತೆಲುುತ್ತಿರುವುದು. ಆಗ ಒಂದು ಗುಂಡು ಸೂಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಕಾಗದದಮೇಲೆ ಹಾಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಡು ಸೂಜಿಯಿಂದ ಬ್ಲಾಟಿಂಗ್ ಪೇಪರನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಕೂಡಲೇ ಬ್ಲಾಟಿಂಗ್ ಪೇಪರ್ ಚೂರು ನೀರಿನ ತಳ ಸೇರುವುದು. ಆದರೆ ಗುಂಡು ಸೂಜಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೇ ನೀರಿನಮೇಲೆ ತೆಲುುತ್ತಿರುವುದು.

ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಾಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಹಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರು. ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಚಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ರೇಷ್ಮೆ ಪುಟೆಯಮೇಲೆ ಕಾವುಟಾಗು ಮತೆ ಜೋರಾಗಿ ತಿಕ್ಕು. ಈಗ ಬಾಚಣಿಗೆಯನ್ನು ಆ ಕಾಗದದ ಚೂರುಗಳ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟರೆ, ಅದು ಹಾರಿ ಬಂದು ಬಾಚಣಿಗೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

* * *

ಬಿಳಿಯ ಕಾರ್ಡೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರಿಂದ ಗುಂಡನೆಯ ಬಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು. ಅದರ ಒಂದುಕಡೆ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ (ಇಂಡಿಯನ್ ಇಂಕ್) ಬಳಿ. ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಮಧ್ಯ ಗುಂಡು ಸೂಜಿಯಿಂದ ಒಂದು ರಂಪ್ರ ಮಾಡು. ಈಗ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಕಡೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾವುದರೊಂದು ಪುಸ್ತಕದ ಪೇಜು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಗುಲದಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ತಂದು ನೋಡು. ಅಕ್ಷರಗಳು ನಾಲ್ಕು ವದಲಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು 1 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ, ಕಾಗದದ ಮೇಲಿಂದ ಸೀಸದ ಕಡ್ಡಿ ಎತ್ತದೆ, ಎಳೆದ ಗೆರೆಯಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಗೆರೆ ಎಳೆಯದೆ 2ರ ವರೆವಿಗೂ ಎಳೆಯ ಬೇಕು. ನೀವು ಅಂತಿ ಗೆರೆ ಎಳೆಯ ಬಲ್ಲಿರಾ? ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ. ನೆಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗ ದಿದ್ದರೆ 56ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ.

ಚಂದಮಾಮ

ಬಾಲಿಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟ್ ತರಿಸುವುದು

ಇಂದ್ರಜಾಲಕನು ತಗಡಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಡಬ್ಬಿಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆರೆದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುವನು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಎಷ್ಟೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೂ ಅದರಲ್ಲೇನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಆ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಡುವನು. ಆ ಮೇಲೆ ಯಾರಹತ್ತಿರದಿಂದ ಲಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಚ್ಚಾಕ ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ಮಾರಾ ಕೋಲಿನಿಂದ ಒರಟು - ತ್ರಿ - ಒಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಕಿಸಿ, ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪೆಪ್ಪರ ಮೆಂಟ್, ಚಾಕಲೇಟ್ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚಿದರೆ, ಅವರು ತುಂಬಾ ಅನಂದದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಇರುವ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳುವರು. ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನೆ. ಕೆಲಮಂದಿ ಗಾದುಡಿಯವರು ಈ ಟೆನ್ನಿಸಮೇಲೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಕ್ಷಿಪಾಳು ಚೆಲ್ಲಿ, ಡಬ್ಬಿಯಿಂದ ಪುರಿ ತರಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ನಾನು ಇದೇ ರೀತಿ ಕೆಲ ಬಿಡಿ ಹೂಗಳನ್ನು ಎರಚಿ, ಟೆನ್ನಿನಿಂದ ಪೂಮಾಲೆ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದ ಗಣ್ಯ ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತೆ. ಇಂಥವ ಯುಕ್ತಿ ಟ್ರೇಪಾರ್ಟ್ ಮುಂತಾದ ಸಮಾನೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಕ್ಷೋಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಈ ಟ್ರೈಕ್ ಕುರಿತುರವಸ್ಥೆ ಹೇಳುವೆನು. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಡಬ್ಬಿಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲಿದೆ. ನೊದಲನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ತೆರೆದಿರುವ ಕೊಳವೆಯೊಂದೂ, ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಮುಚ್ಚಳಗಳಿರುವ ಎರಡು ಬಾನೆಯಿರುವ ಡಬ್ಬಿಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊ.

ಈ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ನೊದಲನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ ತೂರಿಸಿದರೆ ಅತಿ ಬೆಗಿರುವಾಗಿಯೂ, ಅತಿ

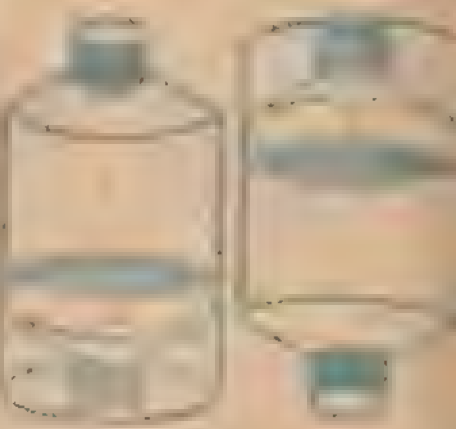
ಸಡಿಲವಾಗಿಯೂ ಇರದೆ, ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಜರುಗಿಸಿದರೆ ಅತ್ತ
ಕಡೆ ತುಂಬಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸರಿಯುವಂತಿರಬೇಕು.
ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ತಯಾರಿಸಿದ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ
ಎರಡು ಪಾನೆ ಜೋಡಿಸು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾನೆ
ಮತ್ತೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪಾನೆ ಚಿಕ್ಕ ಪಾನೆಯಲ್ಲಿ ಪೆಪ್ಪರ
ಮೆಂಟ್, ಚಾಕಲೇಟ್ ಹಾಕಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಜಾಗರಾಲಿ ಎಡದೆ
ಪೂರ್ತಿ ತುಂಬಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕು. (ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿ
ಯಾಗಿ ಕುಲುಕಿಸಿದರೂ ಒಳಗಿರುವ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟ್ ಗಳು
ಶಬ್ದವಾಗದಂತಿರಬೇಕು) ಈಗ ಎರಡನೇ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು
ನೊಂದಲು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ
ತೂರಿದು. ಇಂಥಹ ಡಬ್ಬಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಯಾ
ರಾದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೋರಿಸುವಾಗ ಪಾಲಿ
ಯಾಗರವ ದೊಡ್ಡ ಪಾನೆ ಅನರ್ ಕಡೆ ಬರುವಂತೆ
ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಚಿಕ್ಕಾಗಿ ಪತ್ತಿಲಿಸಿ
ಡಬ್ಬಿ ಪಾಲಿಯಾಗಿರುವುದೆಂದೇ ನಂಬುವರು. ಇನ್ನೂ
ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ
ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ತುಸು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕಾಗಿ ಕುಲುಕಿಸಿ ತೋರಿಸ
ಬಹುದು. ನೀನು ಬೇಬಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ
ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೋರಿ
ಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಪಾನೆ ಇರುವ ಕಡೆಯನ್ನು ಕೊಳವೆಯೊಳಗೆ
ತೂರಿಸು. ಈಗ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ತಂದು ಮೇಜಿನಮೇಲೆ
ಇಟ್ಟರೆ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟ್ ಇರುವ ಪಾನೆ ಮೇಲೆ ಬರು
ವುದು. ಇದು ವೇಗಿರ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಲ್ವನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ
ನೋಡು. ತರುವಾಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನೊಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರ ಕೈಚಾಕ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಡಬ್ಬಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಡು. ಮಾಯಾ
ಕೋಲನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಸಾರಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ,
ಕೈಚಾಕ ತೆಗೆದು ಬಿಡು. ಡಬ್ಬಿಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು
ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟ್, ಚಾಕಲೇಟ್ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚು.

1-ನೇ ಚಿತ್ರ.

2-ನೇ ಚಿತ್ರ.

3-ನೇ ಚಿತ್ರ.

4-ನೇ ಚಿತ್ರ.

ಹಾಕಿಕರು ಈ ಗಾರುಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತು
ಇನ್ನೂ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ
ದರೆ, ಅವರು 'ಚಂದಮಾಮದ' ಹೆಸರು
ಸೂಚಿಸಿ, ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಸರ್ಕಾರರವರಿಗೆ ನೇರ
ವಾಗಿ ಬರೆಯ ಬಹುದು. ಪತ್ರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್
ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರ ಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಅವರ
ಪತ್ತಿ:

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್,
ಮೆಜಿಸಿಯನ್

12/3/A, ಹಮೀರ್ ಲೇನ್, ಬಾಲಿಗಂಜ್
ಕಲಕತ್ತಾ-19

ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿ ನೋಡಿ 2-ನೇ ಚಿತ್ರದ ಕಥೆ

ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಗ್ರಂಥಾಗಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಸೀಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಲು ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಗಣಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಸ್ತುತಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಇಷ್ಟೆಗೆ ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೂರು ಯೋಜನಗಳ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ನೂರು ಯೋಜನಗಳು ದಾಟಿದರೆ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಮುದ್ರ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೂ ದಾಟಿ ಅತಿ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಕಿಕ್ಕಾರಣ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ನೂರು ಯೋಜನ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಒಂದು ಮಂಜಿನ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣುವುದು. ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೊಂದು ಭಾರಿ ಭವನ. ಆ ಭವನದಲ್ಲಿ ಮಹಾನುಭವನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಗಣಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವ ರಹಸ್ಯ ಅತನಿಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅತನು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದು ದಿನ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ “ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟ ಕರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಮಾನ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಸಹ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸ ಬೇಕು.” ಎಂದ “ಅದೇನು ಮಹಾ! ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸುದ್ದಿ ಸಾರೋಣ” ಎಂದ ರಾಜ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದ. “ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವವನಿಗೆ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವೆ” ಎಂದ ರಾಜ. ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ವೀರರು, ಶೂರರು ಬಂದರು. ಆದರೆ ಈ ಭೀಕರವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಿನ್ನೈ ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಕೊನೆಗೆ ಸಿಂಹಳ ದೇಶದ ರಾಜ ಕುಮಾರ ಸಿಂಹಬಲನು “ನಾನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ವಿದ್ವಾಂಸನ ಅಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿ ದಾಟಿದ. ಮಹಾಸಮುದ್ರವನ್ನೂ ದಾಟಿದ. ಕಿಕ್ಕಾರಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಒಂದು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹುಣ್ಣಿಮೆ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗಳು ಒತ್ತಿವೆ. ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಂಜಿನ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯ ಬಿಡದೆ ಹಾಗೇ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಹೇಗೋ ಮಂಜಿನ ಬೆಟ್ಟ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲ್ದಿಗ್ಗ ಭವನವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಕುಮಾರ ಅನಂದ ಹೊಂದಿದ. ಆದರೆ ಮೇಘ ಮಂಡಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತುವುದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತೇ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮರುದಿನವೇ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ. ಆ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲೇ ಭವನವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲ, ಇಷ್ಟುದಿನ ಪಟ್ಟಿ ಶ್ರಮ ವ್ಯರ್ಥ ಅಂದೆಕೆಯೇ ಸರಿ. ರಾಜಕುಮಾರ ಮಂಜಿನ ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಲು ಉಪಕ್ರಿಸಿದ ಪಾಪ, ನುಣ್ಣಿನೆಯ ಆ ಮಂಜಿನ ಗಡ್ಡೆಯಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕಿಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೂ ಧೈರ್ಯ ವಹಿಸಿ ಹತ್ತುತ್ತಲಿತ್ತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಒಂದಿತು. ಪಾಡ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಭವನವನ್ನು ಸೇರಿಬೇಕೆಂದು ರಾಜಕುಮಾರ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಇವೇ ಜೂಲೈ ತಿಂಗಳ ಚಿತ್ರ.

ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿರಿ (ಕಥೆ) : 3-ನ ಬೊಂಬೆ

ಯುಕ್ತಿ ಲೆಖ್ಪಗಳು!

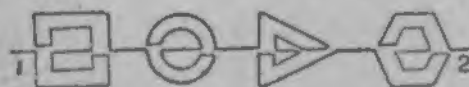
1. ಒಂದರಿಂದ ಒಂಬತ್ತರವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಸಂಕಲನ ಮತ್ತು ಗುಣಾಕಾರಗಳಿಂದ ನೂರನ್ನು ಮಾಡಿ.

• • • • •

2. ಒಬ್ಬ ದರ್ಶಕನು ಒಂದು ಸ್ಕೂಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನನ್ನು ಅವನ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿತ್ತು!—
“ಆರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಖಾಲಿ ಇಂದಿದ್ದಾರೆ, ಹನ್ನೊಂದು ಜನ ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಏಳು ಜನ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ 37 ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ”
ಹಾಗಾದರೆ ಅವನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು.

• • • • •

3. ರಮ, ಸೀತಾ, ಮತ್ತು ಶಾರದ, ಮೂವರೂ ಒಂದು ದಿನ ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನು ಒಂದು ಚೀಲ ಸೇಬನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಹಂಚಿದಳು. ದೊಡ್ಡವಳಿಗೆ ಮಧ್ಯದವಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ, ಮಧ್ಯದವಳಿಗೆ ಕೊನೆಯವಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಬಂತು. ರಮಳಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಸೇಬುಗಳ ಅರ್ಧ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹಣ್ಣು, ಉಳಿದುದರ ಅರ್ಧ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹಣ್ಣು ಸೀತಾಗೆ, ಮತ್ತು ಉಳಿದದ್ದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ಶಾರದಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಳು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪಡೆದರು?

ಇದಕ್ಕೆ 51 ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿರುವ
ಬೊಂಬೆ ಉತ್ತರ.

3. ರಮ: 8; ಸೀತಾ: 4; ಶಾರದ: 2.

99 ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ 99 ಪುಟಗಳಿಗಾಗಿ.

1. $9 \times 8 + 7 + 6 + 5 + 4 + 3 + 2 + 1 = 100$

ಯುಕ್ತಿ-ಲೆಖ್ಪಗಳು:

Chandamama, August '51

Photo by Pranlal K. Patel

ಉ, ನಾನೂ ಹೊರುತ್ತೇನೆ

